

Rodna gruda

Voščilo republikli

Danes, ko moja mati praznuje svoj rojstni dan in smo ji voščili k temu dogodku, nam je pripovedovala doživljanje iz svoje mladosti, govorila o dogodki, ki so se odvijali med devetnajstoenainštiridesetim in devetnajstopetinstiridesetim letom pri nas. Takrat sem se spomnila nate, na tvoj bližajoči se rojstni dan. Ali mi boš tudi ti povedal kaj lepega iz svoje mladosti? Vem, da si preživel marsikaj takega, kar nas bo pretreslo. Kolikokrat si bila pomendrana, kolikokrat sta bila tvoja lepa prebujajoča trata in gozdno pustošena, krvava, napolnjena s tistimi, ki so trpeli in si jim ti pomagala, da so se skrili v tvoj objem. Kaj vse si že sto-

čila za nas, ki smo tvoji prebivalci! Vsak dan nas hraniš, napajaš in vsako jesen te prekrije odpadlo listje, vsako poletje nas ohladiš v svojih vodah, vsako pomlad zrastejo iz tebe nove rastline, ki jih občudujemo in nam prinašajo veselje. Če bi se človek bolj zavedal, kako lepa si in koliko si storila za nas, bi mu ne bilo žal umreti, saj bi tudi tokrat ostal pri tebi in v tebi. Tvoja prst bi ga pokrila in varovala.

Prav nič ni čudno, da so naši ljudje jemali s seboj tebe, ko so jih gnali v tujino. Nekateri so te poljubljali in ti s tem hoteli pokazati, da te cenijo, da te imajo radi.

Vem, da so tudi druge takšne dežele kot pri nas, toda za nas si ti tista, ki nam pomeniš vse. Ti si nas prva spreje-

la in nas še vedno hraniš. Zdiš se mi kot velika dobrodušna mati, ki za svojega otroka skrbi tudi tedaj, ko že hodi in postane samostojen.

Verjemi, mi smo ti zato hvaležni. Zato ti ob rojstnem dnevu želimo še mnogo cvetočih pomladi, in da bi še velikokrat pomagala semenu v življenje. Trdno ti obljubljam, da bomo skrbeli, da te ne bo nikoli več tlačil tujec, še bolj pa, da te ne bo prizadelo tisto, česar se ljudje najbolj bojimo — bojimo se, da bi te uničila atomska bomba. Takrat, ko bomo mi imeli v svojih rokah svet in ga bomo sami upravljali, ne bomo dovolili, da bi te uničila bomba. Torej domovina, vse najboljše k tvojemu rojstnemu dnevu!

Majda Lah

Ustanovne krajevne konference Zveze komunistov

Povsod poudarek pomlajevanju ZK

Ustanovne krajevne konference Zveze komunistov v Mostah, Polju in v Novih Jaršah so imele delovni značaj. Že v tezah za razpravo je bilo rečeno, da četrtne konference ne pomenijo foruma, ki naj bi dajal direktive.

Četrtne konference naj bi direktno povezovale članstvo na njihovih območjih ob nastopa-

vami osnovnih organizacij. Zato pomeni delo delegatov, ki so bil navzoči na konferencah, kontinuirano sodelovanje skozi celo dveletno obdobje. Skratka, konferenca je delovno telo, ki se bo redno sestajala in izvajala program. Njen komite pa bo skrbel za pripravo dnevnih redov in za izvrševanje sklepov. Zaradi bolj sistematičnega spremljanja in preučevanja idejnopolitičnih in gospodarskih gibanj, kadrovske in drugih problemov so konference poleg 11-članskih komitejev izvolile — ali pa še bodo — ustrezne komisije; ni pa izključena tudi možnost naknadne izvolitve posameznih skupin, sekcij, aktivov in podobnih oblik dejavnosti.

Raprava se je na vseh treh ustanovnih konferencah gibal predvsem tudi okoli naslednje problematike:

Sprejem mladih v ZK in delo z mladino nasploh je bila nekako osrednja tema ki je danes bolj ali manj aktualna za celotno organizacijo zveze komunistov. Nekateri napake, problemi in nasprotja so glede tega na eni kot na drugi strani. To so samokritični ugotovili tako

na letni mladinski konferenci občine Moste-Polje kot tudi na četrtih konferencah ZK. Toda vsi so bili enotni v tem, da bo treba začeti delati z mladino konkretno, vztrajno in dosledno. O tem, kaj pomenijo izrazi

Nadaljevanje na 3. str.

Preberi tudi...

- OBČANI PIŠEJO 2 str.
- OBRT VČERAJ, DANES 3. str.
- KULTURNA RUBRIKA 4. str.
- FOTOREPORTAŽA 5. str.
- ZAPIS OB DNEVU REPUBLIKE 6. str.
- POMISLI-UGANI 7. str.
- VSE O ŠPORTU 8. str.

Reelekcija ante portas

Kdo daje kolektivom pravico, da v najvažnejših vprašanih čakajo do zadnjega?

Ekonomski teorija naveda med bistvenimi dejavniki uspeha vsakega podjetja tudi vodstvo. Načelo reelekcije omogoča, da kolektivi korigirajo svoje morebitne nepravilne odločitve ali razmere zatečenega stanja tudi tako z reelekcijo. Daje pa jim tudi možnost, da svoj dober izbor (vodstvo) potrdijo za nadaljnje obdobje.

Te možnosti oziroma ustavna načela reelekcije ravnateljev imajo svojo podlago v temeljnem zakonu o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah.

Priče pa smo dejstvu, da delovni kolektivi kaj slabo uveljavljajo to svojo možnost, ki so jo dolžni opraviti tudi po zakonu. V manj kot treh mesecih bo treba potrošiti več kot milijardo starih dinarjev za objavljanje razpisov za mesta ravnateljev v slovenskih delovnih organizacijah. Organizacij, ki so v skladu s temeljnim zakonom dolžne razpisati konkurse, je čez 2.300. Torej preko 30 oglasov dnevno! Iluzorno bi bilo pričakovati, da bodo vsa ta mesta stvarno razpisana. Kakor kažejo ocene, bo v Sloveniji samo 700 organizacij iskalo ravnatelje, medtem ko večina razpisuje konkurse iz čisto formalnih (z zakonom obveznih) razlogov.

Na podlagi teh podatkov in kritike je republiški svet sindikatov Slovenije že predlagal, naj bi korenito spremenili obstoječe predpise o reelekciji ravnateljev, medtem ko bi kazalo predpise o reelekciji drugih vodilnih delavcev preprosto ukiniti.

Naše mnenje je, da obstoječe načelo reelekcije daje časovno predolgo in relativno preveliko sigurnost vodilnim delavcem. Načelo reelekcije ima smisel v transformaciji povečane odgovornosti glede najboljšega vodenja, dobre poslovnosti in razvijanja ter doslednega spoštovanja samoupravnih odnosov; to bi moralo postati stalno prisotno Damoklejev meč vodilnih kadrov. Menimo, da bi se pozitivni rezultati take politike kaj kmalu pokazali.

Oglejmo si še, kakšno je stanje v naši občini.

Komisija za volitve, imenovanje in kadrovska vprašanja pri občinski skupščini je na svoji seji dne 3. novembra 1967 razpravljala

o tej problematiki in sklenila seznanimi organe samoupravljanja v delovnih organizacijah z nekaterimi svojimi predlogi, hkrati pa opozoriti na veljavne predpise in postopke, ki so jih dolžne opraviti.

Ker se bo 16. 4. 1968 iztekla štiriletna doba vsem ravnateljem, morajo razpisne komisije v delovnih organizacijah razpisati mesta najkasneje do 16. januarja 1968.

Komisija meni, da bi morali v vsaki organizaciji:

— zagotoviti široko javno razpravo o družbeni vsebini in smotrih reelekcije;

— oceniti trenutni gospodarski položaj delovne organizacije in njene perspektivno razvojne možnosti, oceniti rezultate gospodarjenja, razvitost samoupravnih odnosov, načela kadrovske politike in izobrazbeno strukturo, še posebno vodilnih delavcev;

— izbrati najprimernejšega kandidata z ustrezno izobrazbo;

— izločiti vsako možnost, da bi o ravnatelju razpravljali v raznih (formalnih ali neformalnih) zaprtih skupinah, ki so ponekod imele odločilen vpliv na organe samoupravljanja pri konkretnih kadrovske odločitvah.

Komisija v svojem gradivu opozarja DS tudi na formalni postopek in sklepe, ki jih morajo sprejeti za izvedbo reelekcije. Komisija in strokovna služba v upravi sta pripravljeni nuditi delovnim organizacijam vso potrebno pomoč pri uresničevanju te odgovorne naloge.

Na koncu bi kazalo opozoriti še na dve stvari. Komisija pletira, naj bi samoupravni organi sprejeli načelo, da na mesto ravnatelja ne more priti oseba, ki nima vsaj ustrezne srednje strokovne izobrazbe in da naj bi to upoštevali tudi pri formuliranju razpisnih pogojev.

Težko si namreč predstavljamo ravnatelja na primer Teola, Žita, ali KTM brez diplome kemijske, biotehniške ali ekonomske fakultete. Po drugi strani pa je tako opozarjanje tudi politično škodljivo, saj pri vseh tistih organizacijah ozir. vodstvih, kjer imajo ravnatelji pomanjkljivo strokovno ali celo šolsko izobrazbo, ustvarja potuho, češ »bo že šlo, saj nimamo samo pri nas neustreznih vodilnih delavcev, če opozarjajo na ta pojav«. (V narekovajih napisano tudi za 1 osebo.) Primož Pohleven

Delegati za ustanovni četrtini konferenci Zveze komunistov Moste-Kodeljevo

jočih problemih in na podlagi programa, ki pa mora biti usklajen s pobudami in zahte-

Občani pišejo ...

DELOVNI RED IN OBČINSKA UPRAVA

TOVARIŠ UREDNIK!

»Povsod po svetu veljajo prav javne službe in njihovi delavci za vzor glede delovnega reda!« Tak je zaključek pisanja neznanega avtorja, objavljenega v Naši skupnosti št. 11 v rubriki Klicaj. To naj bi bil tudi poziv delavcem občinske uprave, naj vendar ne delajo sramoto javnim službam drugod po svetu, ki so vzor glede delovnega reda in izpolnjevanja delovnih dolžnosti.

V tem prispevku avtor očita našim delavcem, da v reformnih časih ne samo da niso vzor, temveč da niti ne poznajo (ali ne priznajo — o tem avtor še ni prepričan) osnovne dela delovnega reda oziroma delovnih dolžnosti, gospodarske organizacije pa da so s tem že zdavnaj opravile in to problematiko »zbrisale« z dnevnih redov svojih sej.

Poglejmo, za kaj vse je avtor obtožil delavce naše uprave: »Samovoljno zapuščajo delo, kasni na delo, predčasno zapuščajo delovno mesto, uhajajo z delovnega mesta med delovnim časom zaradi osebnih opravkov.« (Res škoda, da ni povedal, kdaj tudi delajo.) Pravi, da je tega v občinski upravi že toliko (pri tem se sklicuje na trditve »nekaterih«), da tako navado prištevamo že kar med »delovne navade«. Zaradi takih »delovnih običajev« seveda trpijo občani, ki so »take pojave že večkrat javno ovrednotili kot negativne, neodgovorne in nezgledne«. Ob koncu pisanja nam še svetuje, naj če tega še nismo storili — vnesemo v naše interne predpise za take kršitve tudi sankcije.

Vprašujemo avtorja, kaj je želel doseči s tem pisanjem in trditvami. Kakšnemu cilju naj služijo tako posplošene, nepreverjene in tendenciozne trditve, ki ne odgovarjajo resnici? Dopuščamo možnost, da so taki izjemi primeri. Toda s kakšno pravico in v imenu koga je avtor prilepil etiketo nesolidnih, neodgovornih in malomarnih delavcev vsem delavcem občinske uprave? Zakaj ni svojih trditev podkrepil s konkretnimi primeri in navedel imen?

Morda so avtorju tega pisanja služile izkušnje izpred sedmih, osmih let? Da, bile so te navade in razvade v naši in v drugih upravah, ne samo v upravah javnih služb!

Nesporno pa je, da se je danes naša uprava z vsemi silami vključila v gospodarsko in družbeno reformo. Ta dejstva lahko vsak čas dokumentiramo s podatki in rezultati.

Oglejmo si nekaj podatkov o zaposlenih delavcih občinske uprave. Od jeseni leta 1965, ko je uprava imela 126 delavcev, se je do danes skrčila na 54 delavcev. Če ne štejemo služb, ki so bile organizirane na ravni mesta ali kot medobčinske službe in so sprejele 34 naših delavcev, ugotovimo, da smo po zaslugi vrste ukrepov za racionalizacijo dela, boljše organizacije dela in v skrbni za višjo izobrazbeno strukturo zaposlenih v upravi zmanjšali število delovnih mest za 38 delavcev t. j. za 30 %. S tem ukrepom smo dosegli maksimalno delovno obremenitev delavcev v upravi.

Pripravljeni smo posredovati avtorju podatke o zamudah in odsotnostih naših delavcev z delovnega mesta med delovnim časom. Za obdobje zadnjih dveh let imamo evidentirane vse opravljene in neopravljene zamude in odsotnosti. Vsak delavec za neopravljeno zamudo tudi odgovarja po naših internih predpisih. Odgovorne naloge, poostrena delovna disciplina, s poslovnikom za delo upravnega organa predpisan in sankcioniran delovni red in dolžnosti,

maksimalna obremenitev z delovnimi nalogami, aktivnost naših delavcev za skupščino in njene organe kot tudi organe in organizacije zunaj nje, kar čisto zahteva angažiranost večine naših delavcev v popoldanskih in tudi večernih urah, nam ne dovoljuje, da zaključimo z delom ob 14. uri. Vse to in delovna zavest ter odgovornost naših delavcev je »že zdavnaj zbrisalo iz dnevnih redov naših sej« vse tiste negativne, neodgovorne in nezgledne pojave, ki jih je avtor s svojim pisanjem vrgal v obraz našemu kolektivu.

Ogorčeni se vprašujemo, ali smo za dosedanje delo in napore, ki jih skušaj z delovnimi ljudmi naše občine vlagamo za razvoj in napredek naše občinske skupnosti, zaslužili tako vrednotenje in oceno.

Nihče pa delavcem uprave ne more odrekati pravice do polurnega odmora med strnjanim 7-urnim delovnim časom. Ker nimamo urejene družbene prehrane delavcev, imajo ti pravico, da se med odmorom poslužijo uslug, ki jih nudi bližnji trgovski obrat. Dnevni odmor je zaradi oslovanja s strankami za posamezne organizacijske enote in službe razporejen med 8.30 in 10.30.

Vemo, da je delo državne uprave stalno podvrženo javni kritiki in ocenjevanju. Dobronamerne in konstruktivne predloge sprejemamo in vključujemo v naše delovne programe. Prav tako tudi težimo k hitrejšemu odpravljanju morebitnih pomanjkljivosti in slabosti. Pri teh prizadevanjih ki niso le kampanjska, želimo in pričakujemo pomoč občanov, saj želimo s svojimi prizadevanji zadovoljiti predvsem njihove interese. Pri tem pa pričakujemo, da bodo občani tudi pravilno ovrednotili naše delo, ki ni manj zahtevno in odgovorno kot kako drugo. Obravnavani prispevek pa je upravnemu delu in delavcem napravil medvedjo uslugo.

Z avtorjem prispevka se strinjamo, da danes ne bi smeli več razlikovati delovnega reda v podjetjih od delovnega reda v takoj imenovanih javnih službah. Vemo, da smo v naši delovni skupnosti to razlikovanje že odpravili. Vsa naša prizadevanja so usmerjena v doseg tistega, kar je neznani avtor zapisal na koncu svojega prispevka, mi pa na začetku.

Svet delovne skupnosti
uprave občinske skupščine
Sindikalna podružnica
Ljubljana Moste-Polje
Tajnik občinske skupščine

TOVARIŠ UREDNIK?

V vaši rubriki »občani pišejo« večkrat berem o raznih nepravilnostih. To pot se oglašam tudi jaz v imenu stanovalcev stolpnice v Proletarski ulici št. 2. Odkrito bom opisal nekatere nepravilnosti in težave, ki jih imajo stanovalci v naši stolpnici.

Minilo je že leto in pol, odkar smo se vselili v to stolpnico, toda reklamirane pomanjkljivosti v stanovanjih in na zgradbi še do danes niso odpravljene. Dvigala so neprestano pokvarjena, stanovalci plačujemo mesečno okoli 25.000 S dinarjev pavšala za servisne usluge, ki pa so zelo nesolidne.

Odkar se je stanovanjsko podjetje Moste združilo z enakim podjetjem Bežigrad, čutimo pomanjkanje sodelovanja z le-tim. Sodim, da to ni le naš problem ampak imajo podobne težave tudi drugi hišni sveti. Ni treba posebej omenjati, kako daleč od nas je Črtomirova ulica za Bežigradom, v kateri ima združeno stanovanjsko podjetje Moste — Bežigrad svojo poslovne prostore. Njihovi rajonski tehnikiki, ki so dolžni nadzorovati zgradbe, slabo opravljajo svojo dolžnost. Jaz sem že leto dni predsednik hišnega sveta in sem v tem času imel zelo malo stikov z njimi. Inkasant za stanarino ni pri nas pob-

ral za 600.000 S dinarjev stanarine. Del krivde je sicer tudi na stanovalcih, še več pa na inkasantu, ki je za to delo nagrajen.

Hišnik je odpovedal, ker je menil da je bil premalo nagrajen za svoje delo. S stanovanjskim podjetjem je imel pogodbo za stalno delovno razmerje za borih 49.000 S dinarjev. Plačeval pa je stanarino in druge dajatve kot vsi stanovalci. Toplarni plačujejo toplo vodo tudi naši stanovalci, ki stanujejo v višjih nadstropjih, čeprav voda nima predpisanih 60—70 stopinj toplote, pač pa polovico manj. Ovseh teh problemih smo razpravljali na skupnem sestanku vseh zainteresiranih.

Naj še omenim, da bo nujno potrebno najti s stanovanjskim podjetjem Bežigrad — Moste ustrezno rešitev glede bodočega komuniciranja z njimi. Sedanje stanje je nevedrno! Nismo mi zaradi stanovanjskega podjetja, pač pa stanovanjsko podjetje obstaja zaradi nas.

Janez Mirtič
predsednik hišnega sveta stolpnice v
Proletarski ul. št. 2

Pismo smo posredovali stanovanjskemu podjetju Bežigrad — Moste in dobili odgovor z željo, da ga objavimo istočasno s pismom:

Po določilih zakona o prenehanju veljavnosti zakona o financiranju gradnje stanovanj (Ul. l. 34/65) so bila sredstva skladov stanovanjskih hiš prenesena s stanjem na dan 31. 12. 1965 na banko. Denarna sredstva skladov so bila prenesena v kreditni sklad banke. Istočasno so bile prenesene tudi dovršene in nedovršene hiše, stanovanja in poslovni prostori. Z novo zakonodajo je postala banka pravni naslednik bivših stanovanjskih skladov in nosilec vseh pravic in obveznosti. Če banka teh hiš, stanovanjskih in poslovnih prostorov ni prodala do 30. 6. 1966, jih je izročila v upravljanje stanovanjskim podjetjem. Po temeljnem zakonu o gospodarskem poslovanju s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini (Ur. l. SFRJ 35/65) so stanovanjska podjetja prevzela investicijsko vzdrževanje hiš ter tekoče vzdrževanje skupnih delov in naprav, če so hišni sveti te posle prenesli nanj.

Stolpnica v Proletarski ulici št. 2 je bila dogrejana in vseljena v letu 1966. Objekt je torej v garanciji, ker je star šele leto in pol. Vzdrževalnih del, ki bi naj jih financirali iz sredstev stanarin, ni, in objekt ni vključen v program investicijskega vzdrževanja hiš podjetja. Vsa popravila gredo torej v breme garancijskih obveznosti izvajalca del. Investitor stolpnice je bil bivši stanovanjski sklad občine Moste-Polje, ki je posamezne stanovanjske enote odprodal delovnim ali družbenim organizacijam oz. privatnikom. Osnova uveljavljanja vseh reklamacij v garancijskem roku je pogodbeni odnos med izvajalcem del, tj. gradbenim podjetjem Pionir, in stanovanjskim skladom, katerega pravni naslednik je kreditna banka in hranilnica. Aktivno legitimacijo za odpravljanje vseh napak in pomanjkljivosti v garancijskem roku ima torej edino navedena banka kot pogodbeni stranka in investitor objekta. Hišni svet v Proletarski ulici št. 2 dobro ve, koliko truda je stanovanjsko podjetje popolnoma prostovoljno vložilo in interveniralo pri izvajalcih del, da bi vse pomanjkljivosti odpravili, dasi ni imelo za to nobene pravne osnove. Iz evdenc tehničnega referata podjetja je razvidno, da je podjetje v interesu hišnih svetov in stanovalcev 10-krat urgiralo pri gradbenem podjetju Pionir, da vse ugotovljene na-

pake odpravi, vendar ni doseglo potrebnega razumevanja. Za uspešno uveljavljanje neizpolnjenih pogodbenih obveznosti nima namreč stanovanjsko podjetje po zakonu nikakršne aktivne legitimacije, ampak jo ima samo banka kot pravni naslednik bivših stanovanjskih skladov. Kupci stanovanj, to so delovne in družbene organizacije oz. etažni lastniki, bi se morali torej obrniti na kreditno banko in hranilnico, kadar bi želeli uveljavljati zahteve iz naslova pogodbenega jamstva pri izvajalcu del GP Pionir.

Stanovanjsko podjetje meni, da glede na dosedanje lokacijsko oddaljenost poslovnih prostorov od stanovanjske zgradbe v Proletarski ulici št. 2, dolžnosti tehničnega referata do objekta niso trpele. Vsa opravila je pristojni tehnični referent opravil z vso potrebno odgovornostjo in je obseg opravljenih del razviden iz dokumentacije v tehničnem arhivu podjetja.

De'o, ki ga po zakonu o pravicah in dolžnostih stanovalcev pri upravljanju stanovanjskih hiš (Ur. l. SRS 36/65) mora izvrševati HS, je neplačano. Zato nam ga je neprijetno kritizirati — vendar smo prisiljeni nekaj dejstev navesti zaradi očitkov, ki smo jih bili deležni v objavljenem pismu. Citirani zakon določa, da je skrb za tekoče vzdrževanje skupnih prostorov in naprav v hiši naloga HS, lahko pa to nalogo prenese na stanovanjsko podjetje. Hišni svet v Proletarski ulici št. 2 ni reagiral na dve okrožnici podjetja, ki izražata željo, da bi se ta zadeva dokodčno uredila. HS ni niti izkoristil možnosti, ki jih je v okviru poslovanja nudilo stanovanjsko podjetje Moste-Polje, niti ni prenesel poslov tekočega vzdrževanja na stanovanjsko podjetje, kot je z zakonom določeno.

Strinjamo se, da je potrebno najti med HS in stanovanjskim podjetjem ustrezno rešitev glede medsebojnega komuniciranja. Zato apeliramo na HS, da uredi svoje obveznosti, ki so določene z zakonom in pojasnjene ter dopolnjene z ustreznimi okrožnicami stanovanjskega podjetja. Ne moremo pa soglašati s trditvijo, da »stanovanjsko podjetje obstaja zaradi hišnih svetov«, kot citira objavljeno pismo. Zakonodajalec je namreč točno predpisal in definiral delovne dolžnosti in odgovornosti stanovanjskega podjetja kakor tudi hišnega sveta. Če se bomo zavedali vsak svojih dolžnosti in jih tudi vestno opravljali, bo citirana pripomba hišnega sveta mora izostati, ker je brez osnove in brezpredmetna.

STANOVANJSKO PODJETJE BEŽIGRAD-MOSTE Ljubljana, Črtomirova ulica št. 10

SPOŠTOVANI TOVARIŠ UREDNIK!

Upam, da boste kljub vašemu uvodniku v letošnji 11. številki našli mesto še za moje pismo, ki tudi govori o klubu odbornikov.

Torej: vest, da so v Mostah ustanovili klub odbornikov, me je zelo razveselilo. Popolnoma se strinjam z vami, da mora biti odbornik vedno na tekočem o vseh dogajanjih okoli sebe in o težavah, ki jih srečuje pri svojem delu.

Prav tako se verjetno oba strinjata s tem, da bodo odborniki s sodelovanjem v klubu lažje opravljali svojo odgovorno nalogo. Sodelovanje v klubu jih bo opozarjalo na razne probleme z raznih področjih življenja naše občine in zato bodo morda s problemi seznanjeni prej in podrobneje, kot jih lahko poznani gradivo občinske skupščine. Delovanje kluba se bo zelo verjetno povezovalo z občin-

skimi strokovnimi službami. Da klub ne bo ozka »sektška« grupacija, bi bilo potrebno, da bi objavil svoj urnik in poslovnik. Menim, da bi na razgovor prišel tudi marsikateri občan, ki ga žuli ta ali oni problem. To mi je prišlo na misel zato, ker moj odbornik v dobri polovici leta še ni sklical z nami (svojimi) volivci nobenega sestanka. Kljub njegovi očitni uverjenosti, da problemov ni, le mislim, da bi mu volivci lahko kaj naložili v njegovo odborniško torbo; če pa drugega ne, bi nas lahko vsaj enkrat polletno obveščal o delu občinskih moč, ker (saj ne zamerite) na vaših straneh le ni objavljeno vse, kar nas zanima. Omenili ste, da mora odbornik gradivo preleteti v nekaj dneh. Zdi se mi, da ste hoteli opozoriti na pojav, da je večina naših odbornikov preobremenjena z delom. Tudi meni se zdi, da vsaki dve leti, ko predlagamo in volimo odbornike, precej prepogosto uporabljamo formulo, da kandidat za nas ni zanimiv, če nima odgovorne položaja in če ne »sedi« že v raznih svetih in odborih. Zdi se nam, da je njegova preobremenjenost z delom edini zadovoljivi dokaz za kandidaturu. S tem pa hote ali ne hote potiskamo ob stran tudi sposobne ljudi, ki se res — po naših merilih in po naši krivdi — še niso afirmirali...

Osnovno delo bodo morali odborniki opraviti na terenu med svojimi volivci. V klubu bodo lahko le koordinirali svoje delovanje in se medsebojno opozarjali na obstoječe probleme.

Torej, tovariš urednik, upam, da nam boste posredovali poslovnik, urnik in druge podatke o klubu. Zanima nas predvsem, kateri odborniki so že člani kluba, koliko republiških in zveznih poslancev našega območja deluje v njem in ali se boste tudi sami udeleževali sej ter nam o njegovem delu redno poročali?

Končno upam, da se s tem klubom ne bo zgodilo tako, kot je to bilo s klubom gospodarstvenikov v Mostah — ki je po dokaj bučni ustanovitvi neslavno končal, ne da bi dočakal začetka reforme, videl njene uspehe in s svojim delom prispeval vsaj delček k naporom, ki jih vlaga naša družba za uresničenje načel reforme.

Aleksander Žigon

Občani pišejo ...

Mercator

Ljubljana
poslovna enota Specerija
Prisojna ulica 7 tel 317-207
s svojimi trgovinami;
samopostrežbe:

- Proletarska ulica 4
 - Pokopališka ulica 36
 - Zaloška cesta 87
 - navadne:
 - Hrušica 37
 - Litijska cesta 37
 - Pokopališka ulica 12
 - Jana Husa ulica 3
 - Povšetova cesta 71
 - Smartinska cesta 107
 - Zaloška cesta 22 — galanterijska trgovina
 - Pokopališka ulica 36 — galanterijska trgovina
 - Proletarska ulica 4/I. pohištvo — gospodinjinski aparati
 - Biffe — Proletarska ul. 4
 - Biffe — Pokopališka ul. 36
- Čestita svojim odjemalcem potrošnikom ob dnevu republike in se priporoča!

Za vključevanje mladine v družbenopolitično življenje

Na podlagi razprave na prvem sestanku komisije za vključevanje mladine v družbenopolitično življenje pri občinski konferenci SZDL, ki je bila dne 25. 9. 1967, je le-ta sprejela nasled. program dela:

1. Naloge komisije pri zaposlovanju in uveljavljanju v samoupravi:

a) Komisija bo v zvezi z zavodom za zaposlovanje spremljala vključevanje mladine v šole in na delovna mesta. Ker bo po predvidevanjih ZZ v strukturi nezaposlenih čez 70 % mladine, bo skušala prek organov občinske skupščine vpliti na gospodarske organizacije, da bi le-te vključevale čimveč mladine. Pri republiških organih bo komisija sprožila zahtevo po ustreznem programiranju razvoja slovenskega gospodarstva in zahtevo po vedno kvalitetnejši zasedbi delovnih mest.

b) Število mladoletnih prestopnikov nenehno raste in je v naši občini doseglo v letu 1967 do 25. 9. število 69. Skupina, ki že sedaj raziskuje probleme prestopništva, bo delo nadaljevala in poročala v svojih ugotovitvah na seji skupščine, ko bo obravnavala te probleme v občini. V skupini so Ciril BREZOVEC, Franc LOZINŠEK in predstavnik mladinskega komiteja.

c) Podatki kažejo težnjo po zmanjševanju udeležbe mladine v organih samoupravljanja ter upad interesa med mladino za družbeno aktivnost pa s tem tudi za samoupravno aktivnost. Da bi dosegli večjo aktivnost mladine v organih samoupravljanja, bo komisija priporočala vsem delovnim organizacijam, da ustvarijo pogoje za uspešno uveljavljanje mladih;

1. skrb za družbenopolitično in ekonomsko izobraževanje vseh zaposlenih (povezava z delavsko univerzo);

2. dobro izdelana notranja zakonodaja;

3. izdelan sistem informiranja;

4. dobro pripravljene seje samoupravnih organov;

5. izpopolnitev sistema nagrajevanja.

č) Komisija bo pripravila analizo o zaposlenosti.

2. Organizacija prostega časa:

Komisija bo dala pobudo za sestavo skupnega programa vseh organizacij, ki vključujejo mladino v krajevnih skupnostih. V krajih, kjer še nimajo specializiranih organizacij za prostovoljne dejavnosti, bo skušala v sodelovanju z občinskimi odbori LT, ZKPO in ZTK, občino in krajevnimi organizacijami SZDL zbrati mladino, ki je že zapustila osnovno šolo, v vsaj eni prostovoljni dejavnosti.

3. Šolska mladina

Komisija bo organizirala razgovor z vodstvi šol in mentorji pionirskih oz. mladinskih organizacij o ideološkem usposabljanju dijakov — učencev za samoupravno aktivnost na šolah. V sodelovanju s svetom za prosveto in kulturo bo komisija priporočala šolam, da se vključijo čimveč mladine v interesno prostovoljne aktivnosti. Ker zahteva delo z mladino posebno metodo dela, bo komisija povsod zastopala stališče, da je treba postaviti pravega človeka na pravo mesto pa ga ustrezno nagraditi.

4. Pri svojem delu se bo komisija naslanjala na analize in in ugotovitve vseh organizacij in zavodov, ki se ukvarjajo z mladino in njeno problematiko. Posebno tesne stike bo imela z mladinskim komitejem in bo povabila na vsako sejo predstavnika mladinske organizacije.

5. V vzgojnem zavodu Angele Ocepek je prostor pa tehnični pouk neizkoriščen; zato bo komisija posredovala pri svetu za prosveto in kulturo in VVU Angele Ocepek priporočilo, da zaposlijo strokovno moč za tehnični krožek za odraslo — pošolsko mladino.

Obrt včeraj, danes in jutri...

Analize obrti in drugih terciarnih dejavnosti kažejo, da so nastala v dosedanjem razvoju številna odprta vprašanja politične, ekonomske in pravne narave kot rezultat dosedanjih hotenj in prakse.

Razvoj gospodarstva na primarnem in sekundarnem sektorju (kmetijstvo in predelovalna industrija), sprostitev možnosti za razvoj zasebne obrti in gostinstva v letih 1963/64 in ukrepi (družbena zakonodaja in politična usmerjenosti) v dosedanjih fazah izvajanja gospodarske preobrazbe so predvidevali hiter razvoj terciarnih dejavnosti, ker so te dejavnosti močno zaostajale za splošnim razvojem. V pogojih družbene in gospodarske reforme je obrtna dejavnost dobila povsem določeno gospodarsko nalogo, da naj bi s pospešenim razvojem predstavljala čedalje močnejši gospodarski dejavnik ta ko pri stvarjanju narodnega dohodka kot tudi pri zaposlovanju delavcev.

Po treh letih pa opazamo relativno stagnacijo razvoja obrti. V nekaterih dejavnostih se obseg zmanjšuje, ker se je zmanjšal ekonomski interes in so se povečale težave za obstoj doslej že organiziranih dejavnosti, posebno v družbenem sektorju obrti, čeprav so se potrebe po uslugah obrti v tem času močno povečale ob rasti življenjske ravni in potrebi drugih gospodarskih panog.

Vzporedno s potrebami se ne razvija tudi servisna oziroma uslužnostna obrt, čeprav so sistemske rešitve hotele stimulirati prav tovrstne dejavnosti. V primerjavi z zasebnim sektorjem je družbena obrt (razen tiste, ki ima že družbeni značaj) v izrazito slabšem ekonomskem položaju. Nekatere zvrsti dejavnosti v družbenem sektorju stagnirajo ali pa jih ukinjajo. To velja posebno za uslužnostne dejavnosti, delno pa tudi za klasične obrtne storitve.

V tem izpraznjenem prostoru se sorazmerno počasi razvija zasebna obrt. Hitro pa se razvija obrt pod naslovom dopolnilne dejavnosti. Večino teh potreb opravljajo danes tako imenovani šušmarji, ki ilegalno delajo v prostem času in vse bolj izpodirjajo redno organizirano družbeno in zasebno obrt. Razen teh so opazni tudi številni drugi negativni pojavi.

Zaradi takega neurejenega stanja se v težnji za hitreje in pravilno organizirano obrtjo — ni možno opreti na realne ekonomske kazalce. Prav zato tudi ni možno oblikovati v nadaljnjih sistemskih rešitvah takih predlogov v razvoju obrti, ki bi omogočali pravilne

odnose. Velika ovira v vseh nadaljnjih prizadevanjih je tudi odsotnost učinkovite družbene kontrole nad tem področjem.

V naši občini zadnja leta ni opaziti izrazitejših sprememb v številu obrtnih enot in zaposlenih. Obrtna dejavnost se potemtakem ni močneje razvila. Je pa opaziti prestrukturiranje znotraj obrti: medtem ko število obrtnih enot in zaposlenih v družbenem sektorju nazaduje, se zasebni sektor razvija. Če pa bi vključili v zasebni sektor še šušmarje, ki delajo za svoj račun ali neregistrirano za obrtnike, bi se število v korist tega sektorja še povečalo.

Najštevilnejše so še vedno zastopane naslednje stroke; predelava kovin, lesa, stavna obrt in avto prevoznništvo.

Pomemben dejavnik pri ustvarjanju pogojev za razvoj vsake gospodarske panoge in tudi obrti so dajatve družbi. Pri tem imata oba sektorja različne pogoje, čeprav so s predpisi (predvsem pa v načelih) izenačena. Družbeni sektor mora v finančnem in materialnem pogledu voditi vso potrebno dokumentacijo, kar predstavlja dodatne stroške, medtem ko ima zasebni lastnik možnost večje gibčnosti (in spekuliranja). Zaradi individualnega značaja je kontrola manjša in zasebni obrtnik ni obdavčen po resničnem obsegu dela.

Tak instrumentarij družbenih dajatev ne ustvarja enakih gospodarskih rezultatov in enake akumulacije. Iz tega izhaja razlika v življenjskem standardu obrtnih sektorjev (to pa ni posledica večje produktivnosti in ekonomičnosti dela), ki se kaže v prebeganju številnih kvalificiranih delavcev (inženirji in tehniki) v zasebno dejavnost, predvsem v proizvodno obrt, kjer serijski način dela mogoča še posebej ugodne ekonomske učinkovitosti. Razlika med ustvarjenim dohodkom neregistriranim in sistemom obdavčenja pa ustvarja tiste pogoje, zaradi katerih tako družbena obrt kot zasebna (posebno druga) zapuščata svoje osnovno torišče individualne proizvodnje in uslug ter se razvijata v smeri serijske proizvodnje.

Naj povzamemo:

- zasebni sektor ustvarja večji promet od družbenega;
- družbeni sektor posluje ekonomičnejše in ustvarja večji delež dohodka v skupnem prometu;

— družbeni sektor ima na ustvarjeni dohodek manjše dajatve;

— zasebni sektor ima višji standard (večje OD in večja razširjena reprodukcija);

— obstajajo ekonomska nesorazmerja med posameznimi organizacijskimi oblikami obrtnih enot, da ne bo mogoče ugotoviti realnih pogojev poslovanja enega in drugega sektorja, dokler ne bodo enaki pogoji družbenega obračunavanja rezultatov.

Nizka stopnja akumulativnosti in organizacijskega stanja obrti v družbenem sektorju je z vsemi posledicami, ki jih tako stanje vleče s seboj, povzročila, da razen obrtnega servisa, dimnikarskega in brivskega podjetja v občini ni izrazitejšega družbenega obrtnega obrata, pač pa industrializirana obrt, ki se še ni razvila do stopnje industrijske obrti.

Ekonomske zakonitosti serijske proizvodnje usmerjajo tudi zasebno obrt v opravljanje storitev proizvodnega značaja. Akumulativnost serijskega dela je tolikšna, da se množično pojavlja »divja« neregistrirana obrt, ki gre na račun družbenega kolektivno organiziranega dela v podjetjih oz. registrirane obrti.

Problemi, ki se s tem v zvezi pojavljajo so, predvsem naslednji: obstaja pomanjkanje številnih strok, de'avev in vajencev, enostranska je teritorialna razporeditev obrti, še vedno je obrt preveč usmerjena na delo za proizvodnjo v tehnične in gradbene storitve in premalo za zadovoljevanje občanov.

Sproščena politika do zasebne obrti je med družbeno koristnimi gibanji privedla tudi do nekaterih negativnih pojavov. Materialna podlaga obeh sektorjev je še vedno šibka. Močna usmeritev družbenih ukrepov na porast realnega življenjskega standarda je vzbudila opravljanje gospodarskih storitev obrtnega značaja izven regularnih in zakonitih meja (šušmarjenje, neregistrirana obrt, sklepanje blagovnih poslov med obrtjo in industrijo). To pa posredno zapira pot mladim delavcem k uku in obrti.

Problemi se porajajo tudi s pravnega vidika. Enaka pravna načela v predpisih, ustvarjajo v izvrševanju organizacijsko in ekonomsko neenakost. Različna stopnja izvajanja predpisov in obdavčitev ima za posledico selitev obrtnikov iz ene v drugo občino, ki pa ima često špekulativen, ne pa družbeno koristen značaj.

Primož Pohleven

Povsod poudarek pomlajevanju ZK

Nadaljevanje s 1. str.

konkretno, vztrajno in dosledno delo z mladino, je bilo predvsem mnogo slišati na četrtini konferenci v Mostah. Sklenili so da se bodo že na prvi seji konference podrobno pogovorili o delu z mladino. Res je sicer, da smo tudi doslej o tem mnogo razpravljali, manj pa delali. S tem ne mislimo tistih pedagogov-komunistov in nekomunistov in številnih družbenih, kulturnih in športnih delavcev, ki zavzeto in požrtvovalno delajo z mladino. Večkrat primanjkuje tudi denarja in želeži je, da bi ga bilo pri delu z mladino čimveč. Toda kot so ugotovili razpravljavci — niti denar ni vedno in povsod tisti odločilni dejavnik pri vzgoji mladine; v skrajni konsekvenci je to samo prizadeven človek, ki vztrajno in z veseljem dela z mladino.

Večkrat je bila že na raznih forumih — tudi na četrtinskih konferencah — poudarjena misel, da bi morali na šolah (in tudi starši doma) posvečati večjo skrb idejni in etični vzgoji mladih. Seveda pa to ni tako preprosto in bo treba še mnogo prizadevanj, preden bomo prišli do ustreznih boljših rešitev.

Samovoljno izstopanje iz ZK je bilo drugo važno področje na vseh četrtinskih konferencah. Problem je tembolj pereč, ker gre v glavnem za komuniste z dolgoletnim stažem in tovariše, ki so v NOV in po njej aktivno delali. Mnenja o tem so bila v razpravah različna. Medtem ko

take komuniste eni obsojajo, jih drugi zagovarjajo. Vzroki, ki jih prizadeji tovariši navajajo za izstop iz ZK, so različni. Naj navedemo samo nekatere: razočaranje nad zvezo komunistov, osebna prizadetost in občutek, da se mu je zgodila krivica, članarina, bolezen in starost, nespodobnost, da še dalje aktivno posegajo v dogodke, utrujenost ipd.

Čeprav so ti komunisti že izjavili, da nečajo biti več v zvezi komunistov, imajo še vedno možnost, da se vrnejo vanjo.

Poleg teh osrednjih problemov so se razpravljavci lotili tudi drugih, nič manj važnih področij. Glede članarine so menili, da bi leta morala biti nižja in da bi moral neki odstotek članarine ostati na razpolago osnovnim organizacijam. Člani sprašujejo, kam vse in v kakšne namene je odvedena članarina, ker menijo, da jim to ni povsem pojasnjeno.

Beseda je tekla tudi o medsebojnih odnosih med komunisti. Eden od vzrokov za neko odtujenost, ki je značilna za današnji čas, je tudi ta, da so se komunisti premalo sestajali in se med seboj zblíževali. To velja predvsem za strnjene stanovanjske soseske, kot so Moste in druga mestna naselja. Sedanje organizacijske spremembe naj bi pripomogle k boljšemu medsebojnemu spoznavanju in pogostejšim srečevanjem med komunisti.

Le nekaj korakov od križišča Zaloške ceste in Proletarske ulice je avtobusno postajališče. Tu je živahno od ranega jutra, ko avtobusi spet začno svoj krog voženj, pa tja dolgo v noč. V bližini je poslopje občinske skupščine, tu sta tržnica in pošta, skratka gre za predel Most, kjer se utrip življenja dnevno ustavi le za nekaj ur.

Tu se ljudje pretakajo iz Most na Kodeljevo, pa tudi v središče mesta in obratno. In prav tem se večkrat zgodi, da v gruclah čakajo na avtobuse...

In vsak dan dvakrat se mi zgodi, da sem v svojem pričakovanju razočarana. Vsak dan dvakrat namreč opazim, da se tu že nekaj mesecev ni nič spremenilo.

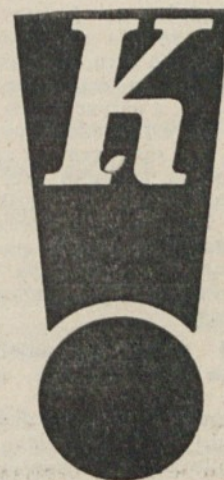
Pomanjkljivo oblečene turističke (za ta letni čas seveda) se še vedno smehljajo s fotografij na naslovnih strani revije Tovariši pa se Bata Živanovič vztrajno predstavlja našim občanom že od sredine

avgusta. Praviijo, da se človek preobje tudi belega kruha, če ga ima vedno dovolj ali celo preveč. In podobno bi lahko očitali Kolinski tovarni hranil. Tujec, ki bi preživel v našem občinskem središču zadnjih nekaj mesecev, bi popolnoma upravičeno sodil, da Kolinska izdeluje samo pudinge in da v Izolitu še vedno praznujejo 30. obletnico obstoja tovarne. Pri res velikem številu tovarn, obrtnih delavnic in družbenih organizacij v Mostah je vsekakor malce nerazumljivo, da v vitrinah pred avtobusno postajo že več mesecev razstavljajo iste organizacije, pa še te le redkokdaj zamenjajo razstavljene predmete.

Pobuda je bila imenitna, saj so čakajoči prav radi postali pred malimi izložbami, danes pa, konec novembra, ko je preteklo že več mesecev, odkar so razstavljajoči zadnjič spremenili notranjo podobo omenjenih vitrin, marsikdo ne pogleda več prijetnih tu-

ristk, ne ovojnih kartonov za pudinge.

Edina novost je prah, ki je v tem času že sedel na razstavljene predmete. Ali naj ga mimoidoči razumemo tudi malce simbolično: da je nekaj »prahu« tudi v reklamnih oddelkih razstavljajočih podjetij???

Predstavljamo Vam

akademskega slikarja Aladarja Zahariaša

Nedavno tega je Aladar Zahariaš sodeloval na razstavi o razvoju in uspehih šolske športne dejavnosti v naši občini. Prispeval je nagradne plastike najboljšim klubom, ki pomenijo nov način nagrajevanja, istočasno pa so tudi svojevrstni likovni dosežek. Še nekaj ur pred otvoritvijo so ga obiskovalci kluba videvali, kako se ves razmišlja o suče med panoji in kubusi, kakor da je zanj najvažnejše, da konča aranžma panoja natančno po zamisli in da bo plastika osvetljena prav z desne strani. Ko ves razgret konča delo, se umakne, ker tudi sam rabi distanco, da nikdar zadovoljen s svojim delom še enkrat presodi in pretehta.

1. Skoraj praviloma sežem v prvem vprašanju razgovora na začetke umetnikovega dela. Kdaj in zakaj ste se torej odločili, da boste precejšen del svojega življenja »gnetli, varili in sestavljali«
brezoblične materiale v izpovedne plastike?

1. Vprašanje je izredno konkretno. Časovno omejiti se tega ne da, željo po oblikovanju ima vsakdo že od mladih nog, tako da je akademija samo posrednik teh želja.

2. Kot večina vaših kolegov se tudi vi razdajate med

tura je odraz nacije — odraz kulture nasploh. Dokler ne bo vsak posamezen član naše družbe čutil potrebo po likovni kulturi, dokler ne bo vsak posameznik zavračal nekvaliteto na področju umetnosti, lahko govorimo o položaju likovnikov v naši družbi samo to, da je nezaviden. Potreba po likovni kulturi je tudi stvar izobraževanja in možnosti je veliko; narodna, mesna in moderna galerija, različne občasne in stalne razstave. Na žalost pa vsi ti razstavniki prostori največkrat

ustvarja, izmenjuje misli in izkušnje. Navadno povabijo 10 do 15 likovnikov hkrati. No, in jaz sem stalen gost kolonije v Bački Topoli.

5. Kaj je osnovni element — osnovno vodilo vašega ustvarjanja?

5. Kratek bom — vodilo je mogoče to, kar človek doživlja v mladosti.

6. Dovolite mi, da bežno pogledam v vaš »atelje«. Kakšna je pot od porojene ideje do njene končne oblike?

6. Atelje — ateljeja nimam! Od zasnove ali bolje rečeno

— porojene ideje — do njene končne izvedbe je pot kar dolga. Zamisel še ni plastika. Idejo prenesem najprej na papir ali kakšen drug material. Takrat se šele začne uresničevati in dobiva svoje konkretne oblike. Samo idejo večkrat preoblikujem, da dobi zaželeno obliko. Šele takrat se lotim oblikovanja v končnem materialu. Tudi med samim delom se velikokrat zgodi, da moram zaradi prostora, oblike, ploskve in celotne kompozicije že dokončani odlitek spremeniti. Kot vidite, pot je težavna. Posebno zadnje čase moje plastike nastajajo v varjenem železu — železo me mika, privlači me predvsem težina materiala.

7. Kdaj ste po vašem mnenju razstavili najboljšo plastiko in kateri nastop v javnosti je po vašem mnenju največji vaš uspeh?

7. Na to vprašanje naj odgovorijo kritiki. Sicer pa upam, da ne mislite, da sem že onemogel — poti še nisem končal.

8. Imate kakšno posebno željo, ki bi jo ob tej priliki radi posredovali našim bralcem?

8. Bralce bi prosil, naj si vzamejo k srcu predvsem moje misli, ki sem jih posredoval pri tretjem vprašanju.

KULTURNE NOVICE

DVE PROSLAVI

Gledališka skupina gimnazije v Mostah je za praznovanje 50-letnice oktobrske revolucije pripravila recitacijski program, ki je pripovedoval o dogodkih pred oktobrskimi dnevi in dogajanjih po revoluciji. Program je z gledališko skupino šole pripravila prof. Potokarjeva, glasbeni del pa prof. Piškur.

Pionirji iz Polja so že 27. oktobra proslavili ta pomemben jubilej. Dopoldne so program posredovali svojim sošolcem, zvečer pa ponovili za prebivalce Polja in okolice. Sodeloval je pevski zbor osnovne šole Polje, recitatorji, pihalni orkester iz Vevč in harmonikarski orkester glasbene šole.

Izšlo bo prvo pionirsko glasilo

Se v tem mesecu bodo izšle Iskrice — glasilo pionirjev osnovne šole Ketteja in Murna. Vsebinska teža bo na poročilih o delu. Predvidoma bodo izšle še tri številke.

Prijeten in ogrevan prostor omogoča zares zbran študij

Knjižnica — vse močnejši kulturni dejavnik

Več kot leto dni je odkar je dobila ljudska knjižnica v Mostah novo urejene prostore. Večkrat se radi oziramo nazaj, ocenjujemo delo, uspehe in neuspehe, primerjamo in načrtujemo. Tudi v ljudski knjižnici v Mostah delajo tako — obširna statistika, ki jo vodijo uslužbenci zgovorno priča o tem, kaj delajo in kaj so naredili v tem dokaj kratkem času.

V BRALNICI

Deževen in neprijetno mrzel novemberski dan, zato je ob vstopu v toplo predverje bralnice občutek še prijetnejši. Občutek pričakovanja objame obiskovalca, ko se znajde med polnimi knjižnimi policami, ugašajočim dnevom na oknu in bralci, ki že poglobljeni v svoje delo komaj opazijo, da je kdo vstopil. Nehote govoriš šepetaje, hodiš po prstih, pač pa so zgornje oči, tistih le kretnje pripomorejo k ti-hemu razumevanju.

DIALOG

Da bi ne motili obiskovalcev, se z upravnico knjižnice umakneva v drug prostor. Tu potem debelo uro klepečeva, primerjeva, ocenjujemo; besedam priskočijo na pomoč številke.

23. aprila 1966 je novo urejena bralnica čakala prvih obiskovalcev. Brez posebnega obveščanja in z zavestni želji, da bi bil priliv bralcev spontan, je število naraščalo takole:

maja 1966 so vpisali prvega rednega obiskovalca,

junija se mu pridružita še dva nova,

oktober jih privabi kar 90, v decembru se tako občuten skok zviša na 115 rednih obiskovalcev bralnice. Sedaj vodijo uslužbenci kartoteko za več kot 300 bralcev, ki dokaj redno zahajajo sem.

In kdo so ti obiskovalci? Naj prikažem samo nekaj kontrastnih števil! Prepričljivo

vodijo študentje s 330 obiski v letu 1966 in z 845 obiski letos. To je kolektiv tudi pričakovati. Pri obisku upokojencev so bila predvidevanja napačna, med njimi je namreč izredno malo zanimanja. Najmanjše zanimanje, pa so pokazali obrtniki, saj uslužbenci v celotnem času delovanja bralnice niso zabeležile niti enega obiska.

V tem pregledu je nedvomno zanimivo vedeti tudi po kateri vrsti knjig Moščani najpogosteje segajo. Največ poprašujejo po periodičnem tisku. Lani so v bralnici imeli 3530 izposoj, letos pa kar 12.790. Številčni skok nedvomno kaže, da je mnogim občanom prešlo že v navado, da lahko vsak dan od 9. do 19. ure prelistajo in pregledajo vse tiste časopise in revije na katere niso naročeni.

»Načrtno krepimo predvsem knjižno zalogo na področju umetnosti, psihologije in filozofije«, je naglasila upravnica. »Odraslega je nedvomno tale številčni skok; lani smo imeli iz omenjenih področij le 213 izposoj, letos do novembra pa že 1030.«

Zgodilo se je že, da so morali predvsem mlajše bralce — cicibane in pionirje napotiti v šolske knjižnice in bralnice drugih knjižnic, ker je bila njihova pretesna za vse. Prav zato vodstvo že dolgo stremi za tem, da bi študijski del ločili od periodike. V sedanjih utesenjenosti so to seveda le načrti, delo jim olajšuje samo dejstvo, da so obiskovalci zelo disciplinirani in obzirni.

Bralnica se na nasprotni strani ulice spogleduje z izposojevalnico knjižnice. Tu je navadno živahnejše in knjižničarka ima posebno ob popoldnevih polne roke dela. Naj še delo v izposojevalnici ilustriram z nekaj številčnimi primerjavami!

Leta 1956 je knjižnica v Mostah med prvimi prešla na prost vstop, kar je zelo ugodno vplivalo na število obiska. Od 35000 obiskov letno je število poskočilo na 49480, ki še vedno narašča, tako da danes maloštevilni kolektiv le s težavo zmora delo.

Morda ni odveč za zaključek še tale podatek! Trenutna knjižna zaloga je 23000 knjižnih enot, ki jo vsako leto dopolnijo z najmanj 2000 novimi knjigami, pa vseeno komaj sledijo interesu bralcev.

Ne, to ni prizor iz mehanične delavnice! Fotografija prikazuje akademskega kiparja Aladarja Zahariaša pri delu v »ateljeju«

ustvarjalnimi hotenji in pedagoškim delom. Se omenjeni področji dopolnjujeta in kako?

2. »Razdajati se« je pravilno povedano, seveda se razdajamo. Prepričan sem, da likovni pedagog, ki se istočasno ne ukvarja tudi z ustvarjalnim delom, ne more posredovati v šoli vsega, kar sicer more in zmora. Verjetno to velja tudi za druga področja v pedagoškem poklicu. Prav to nam pomaga da ne »zarjavimo« in ne postanemo suhoparni. Sicer pa šolsko delo vzame tudi del prostega časa.

3. Kaj sodite o položaju umetnika likovnika v naši družbi?

3. Likovniki v naši družbi grade svoj položaj različno. O tem je bilo že veliko napisane in povedanega. Likovna kul-

samevajo, kar dokazuje samo našo praznino. Seveda se to ne da spremeniti od danes do jutri, saj morajo ljudje najprej spoznati možnosti. Samo začeti je treba, pa bo to postala prijetna navada. Lahko dodam še to, da brez ume nosti ni kulture in brez te ne civilizacije.

4. Vaše samostojne in skupinske razstave se množijo iz leta v leto in vsaka po svoje prispevajo k rasti umetniške moči in uveljavljanju. Katalogi pa kažejo, da pogosto razstavljate tudi v drugih republikah. Posebno pogosto gostujete v Vojvodini. Kako to?

4. Mogoče veste, da so umetniške galerije v Vojvodini tradicionalne; res znajo gojiti umetniško tradicijo. Organizator povabi likovnika, da v času deset do petnajst dni sproščeno

Včasih je v izposojevalnici Ljudske knjižnice Moste tako gneča, da tovarišica Ana Groznik komaj zmora vsem ustreči

Delovni kolektivi
čestitajo za
29. november

Črevarna

POLJANSKA CESTA 95

ARBO

Podgrad—Ljubljana

Agrokombinat
Emona

Obrat mesne industrije Zalog

GOSTINSKO PODJETJE

„MOSTE“

Ljubljana-Pokopališka ul. 15

z obrati:
SLOGA, PRI POŠTI, POD
URHOM in ZADOBROVA

LJUDSKA KNJIŽNICA
MOSTE

Splošno gradbeno podjetje
PIONIR
Novo mesto — gradbišče
LJUBLJANA

Saturnus

kovinsko-predelovalna
industrija embalaža — avto
oprema
Moste — Ob železnici 16

Izolirka

Ob železnici
LJUBLJANA-MOSTE

Poslovno združenje prevoznih
ških podjetij

Vektor

LJUBLJANA

Kolinska

tovarna hranil — Ljubljana

Mizarstvo-
Moste

Vide Pregarčeve ulica 8 a
izdelujejo sobno in kuhinjsko
opremo po naročilu,
opremo za lokale in poslovne
prostore!

TRGOVSKO PODJETJE

Petrol-

LJUBLJANA

VI. GIMNAZIJA LJUBLJANA MOSTE

Na novih poteh

Kdor je letos poleti hodil okrog mošćanskega gimnazijskega poslopja, na hitro ni videl kaj bistvenih sprememb. Le na dvorišču so delavci nekaj prinašali, tolkli, varili, odnašali; ravnatelj je preživljal počitnice v toploti in hladu priprav in izvajanju del; snailke in hišnik so zadovoljneje

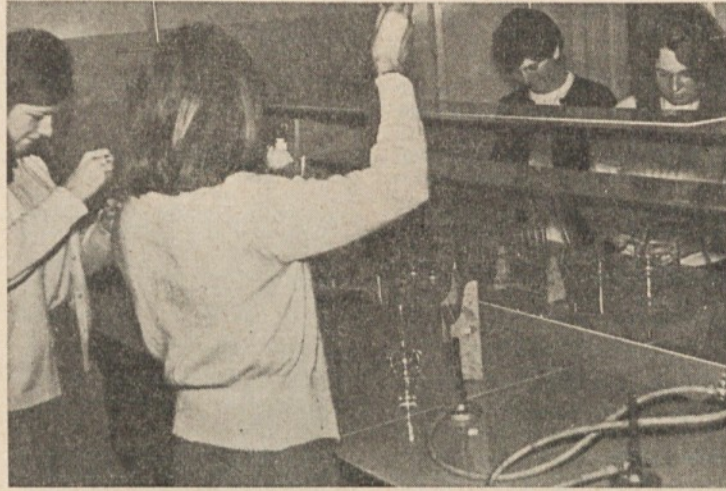
poprijemali za delo ob misli na zimo...

Ko pa so dijaki v začetku letošnjega šolskega leta prestopili prag šolskega poslopja, so se tudi oni zadovoljni spogledali: Tudi to je urejeno!

Kaj vse je to, naj ugotovi naša reportaža.

Naj uvodoma omenimo le še to, da so z letošnjim letom v gimnazijskem poslopju končana večletna dela, ki so z ene strani »lovila« osnovne pogoje za redno delo, z druge pa so že omogočila bistveno obogatitev šolskega dela na zavodu. Oboje omogoča mošćanski gimnaziji intenziv-

nejše posodobljenje metod in oblik dela. Nekajletno uresničevanje tega postavlja delovni kolektiv zavoda že doslej med tiste, ki imajo strokovno jasen in preverjen koncept za nadaljnje utiranje novih poti pa ga družba pri teh njegovih prizadevanjih tudi vsestransko podpira.

1

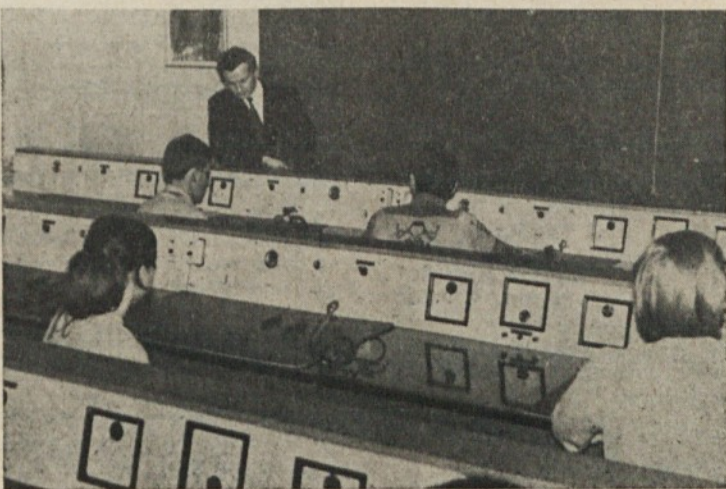

2

Pouku realij posveća gimnazijski kolektiv kar najveć pozornosti. Lani je bil zato urejen moderen kemijski praktikum — posebna učilnica z vsemi pomožnimi prostori. Tu lahko vsak dijak na svojem delovnem mestu sam preizkuša vse tisto, kar prej teoretično spozna. Morda bo katera od dijakinj na sliki prav zaradi takih delovnih pogojev »našla sama sebe« in se posvetila poklicu kemijske stroke.

FIZIKA je ena najperspektivnejših znanosti. Na to pa se je treba pripraviti: v fizikalni predavalnici, amfiteatralno urejeni pred 2 letoma, se dijaki spoprijemajo s svetom žarkov, silnic, tokov itn. Posebni učilnici — praktikuma — pa omogočata vsakemu dijaku preizkusiti vse tisto, kar ga slej ko prej pritegne, saj se tako rekoč na vsakem koraku dnevno srečuje z nečim, kar lahko sedaj zavestno ugotovi in spozna. Na 1. sliki: dijaki pri pouku fizike v predavalnici. Druga slika: Fizikalni praktikum za pouk elektrotehnike.

3

Tudi BIOLOGIJA je svet tistih zakonitosti, ki jih želi mlad človek spoznati in vedeti. Za to sta potrebna analiza in spoz-

nanje sinteze. Natančni mikroskopi — poleg različnih drugih aparatov — omogočajo dijakom mošćanske gimnazije poglobljati pri teoretičnem pouku pridobljeno znanje.

4

Tehnika, tehnika! Katerega mladega človeka ne zanimajo veličastni tehnični dosežki našega stoletja? A to so računi, to so natančne risbe, to je znanost.

Pri TEHNIČNEM RISANJU v posebni učilnici se lahko mošćanski dijaki z marsičem toliko spoznajo, da dobijo pomembno osnovo za morebitni nadaljnji študij tehničnih ved na visokih šolah.

5

Toplote nismo mogli »ujeti« na fotografski trak. Vendar je tudi glede tega letos v mošćanski gimnaziji bistveno drugače. Če so v prejšnjih letih investirali za učilnice in praktikume okrog 30 milijonov S dinarjev, so letos

poleti z ok. 20 milijoni S. dinarjev uredili centralno kurjavo. Tako je dijakom in seveda učiteljem omogočeno, da bodo lahko odslej še intenzivneje rabili vse tisto, kar so prejšnja leta urejali po kabinetih, praktikumih, učilnicah...

6

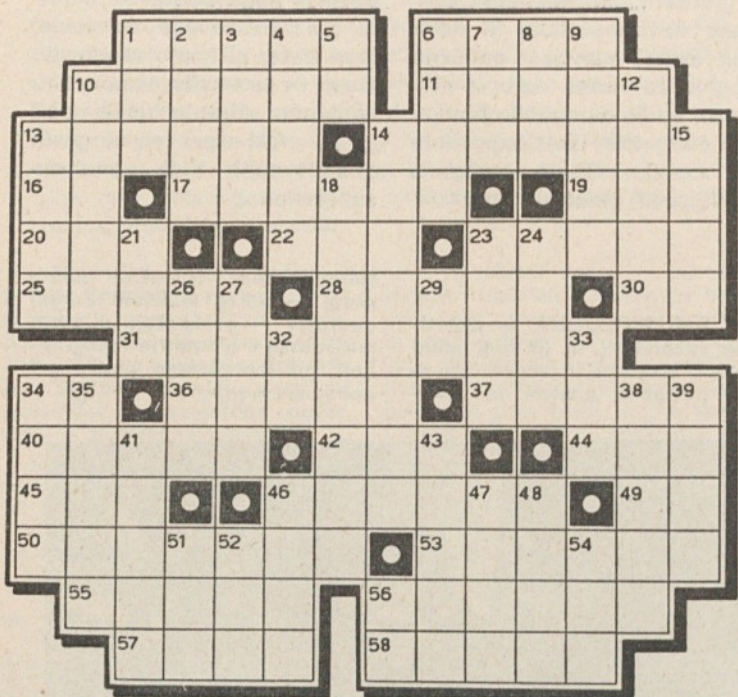
Kaj je bilo doslej urejenega? Na slikah je mogoče videti preurejene praktikume za kemijo, biologijo, fiziko in tehnični pouk, modernizirana je bila celotna električna napeljava, vse je bilo nanovo prepletkano, v učilnicah je novo pohištvo, čez kak mesec dni bodo na hodnikih že stale nove garderobne omarice, prenovljena je kopalnica pri telovadnici. Torej domala vse — razen podov v učilnicah in hodnikih, modernizacije telovadnice in šolske okolice.

Tako ima mošćanska gimnazija vse pogoje, da se pridruži drugim ljubljanskim gimnazijam in se usmeri v intenzivni pouk enega izmed predmetov, za katerega ima najboljše pogoje.

Pomislj Uganj

KRIŽANKA

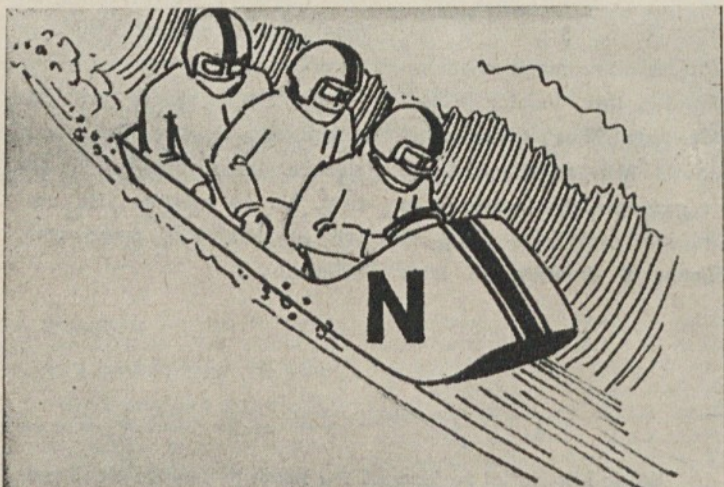

VODORAVNO: 1. ločina, stranka, 6. postopek pri pripravi kruha, 10. narodni heroj iz naše občine, rojen 1908 v Zadvoru, član partizanske tehnike in ustreljen leta 1942 v Ljubljani, 11. pozitivna elektroda, 13. slovenski narodni heroj, rojen v Vevčah, španski borec in politikomisar 41. prekomorske brigade (Stane), 14. sekretar občinskega komiteja ZK Moste Polje (Bogo), 16. ozek konec polotoka, 17. naprava, 19. strupena kača, 20. umetnost (latinsko), 22. največja reka Afrike, 23. žensko ime, 25. priljubljena igra s kartami, 28. mesto v Bački ob Tisi, 30. kratica za »imenovalnik«, 31. zasebnica, 34. začetnici prve in daleč edine astronautke, 36. ameriški violinski virtuoz ruskega rodu (Isaac), 37. ptica temnejše barve, ki spada med krokarje, 40. žensko ime, 42. cigaretni ogorek, 44. daljša časovna obdobja, vek, 45. mož in menažer pevke Catherine Valente, 46. orodje za sekanje, 49. ploskovna mera, 50. naselje v naši občini, 53. pripomoček skakalcev iz letala, 55. ime narodnega heroja iz naše občine Zabukovca, 56. del imena kraja v naši občini (Spodnji), 57. angleška reka, ki teče skozi Northampton, 58. poljedelsko orodje.

NAVPIČNO: 1. pripadnik najštevilnejšega naroda v naši državi, 2. de-

lučji vulkan na Siciliji, 3. ljudski izraz za rudarja, 4. nasilnik, trinog, 5. začetnici tragične junakinje Tolstojeva romana, 6. del skladbe, 7. najslabša šolska ocena, 8. geometrijski pojem, 9. reka v severni Italiji, ob kateri leži Verona, 10. tovarna trakov, vezalk in elastike v naši občini, 12. letopis, kronika, 13. ožji sorodnik, 14. umetniški plesalec, 15. ime protestantskega pisatelja Bohoriča, 18. majhen risar, 21. orodje žanjice, 23. kontakt, spoj, 24. živalska šapa, 26. mesto v vzhodnem delu SZ ob reki Ural, 27. splet las, 29. oznaka za neznanca, 32. osebni zaimek, 33. pozdrav starih Rimljanov, 34. drugo ime za ptico smrdokavro, 35. velika kitajska reka, ki izvira pod gorovjem Karakorum, 38. vladarski naslov, 39. celjska tovarna šolskih in pisalniških potrebščin, 41. mlada slovenska filmska igralka (Spela), 43. upodabljači umetnik, 46. ljubkovalni naziv za potomca, 47. premogovnik rjavega premoga v vzhodni Istri, 48. britanski protektorat na jugu Arabije, ki bo kmalu neodvisen, 51. vzklik pri bikoborbah, 52. besedica, ki stoji pred holandskimi priimki in pomeni izvor rodu, 54. krilo rimske legije, 56. kratica za »komunalna banka«.

REBUS

CICIBANI SO BILI SPREJETI V PIONIRSKO ORGANIZACIJO

Dan republike zelo svečano proslavljamo v SFRJ vsi ljudje, posebno pa še cicibani, saj so na ta dan sprejeti v pionirsko organizacijo.

Tako je bilo letos tudi v Polju. Cicibani so se kar najbolje pripravili za sprejem. Predsednik pionirskega odreda Darko Zajc je počasi govoril zaobjubo, cicibani pa so besedilo za njim ponavljali. Tako

so bili sprejeti med pionirje, dobili so modro pionirsko kapo z značko, rdečo ruto in izkaznico. S tem dnevom so prevzeli tudi vrsto nalog, ki se je zanje letos odločil naš pionirski odbor.

Letošnjega dneva republike pa smo se še posebno veselili, saj smo istočasno razvili tudi nov pionirski prapor, ki sta mu botrovala naš starešinski

PREGOVOR NA ČRTICAH

1. — — — — — E V I K
2. M — — — — — T E T A
3. — O — — — — — R
4. — R — — — — — O S T
5. — — — — — A N J E
6. G R — — — — — R
7. — L A T — — — — — K
8. — — — — — R
9. — E — — — — — J A
10. — A — — — — — A L E C
11. P — — — — — N I K
12. M O — O — — — — N

Na vsako črtico vpišite po eno črko tako, da dobite skupaj z že vpisanimi črkami besede naslednjega pomena:

1. član marksistične revolucionarne skupine ruskih socialistov, ki je pod vodstvom Lenina prišla na oblast pred 50 leti, 2. veličanstvo, 3. seznanj dnevov, tednov in mesecev, 4. dozorelost, 5. oglašanje, 6. ljubljanski duhovnik, ki je dal idejo in vodil gradnjo prekopa Ljubljane, del katerega poteka tudi po ozemlju naše občine, 7. zlat kovnec, 8. slovenski jezikoslovec, ki je zavračal Prešernove pesmi in mu je ta odgovoril s pesmijo »Apel in čevljar«, (Jernej), 9. jeza, srd, 10. fant, ki na večer prihaja pod okno svoje izvoljenke, 11. razmnoževanju namenjen del cvetlice, 12. kraj v osrednjem delu Istre.

Po vrsti brane dodane črke na črticah dajo slovenski pregovor.

MENJAVA VOKALOV

Obrtnik živilske stroke drug poklic bi rad izbral, če vokala si zamenja, res bo mojster nov postal.

POSETNIKA

NINA KOZLIČ
MOSTE

Nini zaupajo ženske skrb za svojo lepoto. Kaj torej vodi?

REŠITEV UGANK IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

KRIŽANKA: Vodoravno: 1. Grilj, 6. Olma, 10. Gradis, 11. Marta, 13. kompot, 14. Pančevo, 16. LL, 17. Aleman, 19. sik, 20. eis, 22. RUR, 23. rotor, jarki, 28. strup, 30. na, 31. petoliznik, 34. OZ, 36. Pariz, 37. oseba, 40. kaval, 42. Mal, 44. Jim, 45. ole, 46. Kanada, 49. VO, 50. poligon, 53. Zadvor, 55. genij, 56. Vandal, 57. Sana, 58. areal.

ZLOGOVNICA: 1. vplačilo, 2. papirnica, 3. praznik, 4. statist, 5. pižama, 6. izbira, 7. nagrada, 8. endivija, 9. PARTIZAN, ČRNI MRAV.

POSETNIKA: Kino triglav.
VSTAVITEV ZLOGA: MA-KA-RONI.
REBUS: POHORJE (Po, H orje).

svet in podjetje Emona iz Zaloge. Za proslavo je bil pripravljen tudi kvaliteten kulturni spored.

Milena Žabjek
8. a osn. š. Polje

Ob dnevu republike čestita vsem občanom in delovnim kolektivom

Stanovanjsko podjetje
Moste — Bežigrad

Črtomirova ul. 10

OB LETNI KONFERENCI ZVEZE MLADINE

Več konkretnega sodelovanja med Zvezo komunistov in mladino

Aktivnost zveze mladine v prihodnje naj bo odraz interesov mladih ljudi. To je bila ena glavnih ugotovitev delegatov in gostov na nedavni konferenci občinske organizacije zveze mladine.

Da zveza mladine v zadnjih letih dobiva vse večjo družbeno vlogo, jo dokazala živahna razprava, ki je spregovorila o žgočih problemih mlade generacije. V konferenčnem gradivu so obravnavali izvajanje gospodarske reforme, položaj delovnih organizacij v spremeni- njenih pogojih gospodarjenja, zaposlovanje mladine, mladinsko prestopništvo, sprejemanje mladine v zvezo komunistov, kadrovske problematiko vodstev ZM in vključevanje mladine v interesne organizacije. Zaradi tako nakazane problematike se je tudi celotna razprava usmerila k obravnavanju teh problemov. Lahko trdimo, da so delegati in gostje zelo aktivno sodelovali v razpravi z željo, da prispevajo svoj del pri oblikovanju takšne organizacije mladih, ki bo svojo vsebino mlade ljudi privabljal, kar doslej ni bilo povsod tako.

Precejšen poudarek v razpravi je bil dan sprejemanju mladih v zvezo komunistov. Ugotovili smo, da je v tej organizaciji zelo malo mladih do 25. leta starosti, kljub temu, da

jih je zveza mladine vzgojila precej takih, ki imajo vse pogoje za vstop v zvezo komunistov. Tako je npr. predstavnik mestnega komitaja ZM Borut MIKLAVČIČ v razpravi povedal, da kljub dobremu delu aktivna ZM VI. gimnazije ni med 500 dijakov niti enega člana zveze komunistov. Za take in podobne pojave pa je bila v veliki meri kriva tudi zveza mladine sama, ki ni znala poiskati prave poti v uresničevanju svojih sklepov.

Del razprave se je opredelil na nove programske in vsebinske dokumente ZM, tj. na programska načela in statut ZMJ, ki jih bodo obravnavali na bližnjem — VIII. kongresu ZMJ. Na konferenci so ugotovili, da so ti dokumenti predvsem izhodišča za oblikovanje politične vzgojne in samoupravne organizacije, ki bo veran odraz želja in hotenj mladih.

Med razpravo in ob koncu konference so sprejeli vrsto važnih sklepov, ki bodo izhodišče za sestavo delovnega programa mladine v občini.

Ivan Kuhar

GREMO V KINO

Spored za december 1967

Kino TRIGLAV

1. — 3. »FATA MORGANA«, ameriški kriminalni film
4. — 7. »PRVA ZMAGA«, ameriški vojni film v cinemascopeu
8. — 10. »ZGODBA O JEAN HARLOW«, ameriški barvni cs film
11. — 13. »SEDEM JIH JEZDI V PEKEL«, ameriški barvni cs western
14. — 15. »LADJA NORCEV«, ameriški film — drama
16. — 18. »VITEZ PARDAILLAN«, francoski barvni cs pustolovski film
19. — 20. »TOLPA HULIGANOV«, poljski film — družbena drama
21. — 22. »TISOČ KLARINETOV«, češki zabavni cinemascope film
23. — 25. »POKOL V ČRNEM GOZDU«, italijansko-jug. barvni cs film
26. — 27. »ZGORAJ NEBO — SPODAJ BLATO«, francoski barvni dokumentarni film iz pragozdov Nove Gvineje
28. — 31. »PESEM PRERIJE« nemško-jugoslovanski barvni cs western

Kino VEVČE

1. — 3. »OPERACIJA STRELA«, ameriški barvni cs vojni film
6. — 7. »BUBOVO DEKLE«, italijanski film
8. — 10. »LADJA NORCEV«, ameriški film — drama
13. — 14. »AMERIŠKA VESELA PARADA«, ameriška antologija smeha
15. — 17. »KOZEL V RAJU«, danska barvna komedija
20. — 21. »DAVID IN LIZA«, ameriški film
22. — 24. »ŠPARTAK«, ameriški barvni cinemascope film — zgodovinski
27. — 28. »KUPIL SEM OČKA«, sovjetski film
29. — 31. »VRNI SE IZ MEHIKE«, mehiško-španski barvni film

Kino ZALOG

2. — 3. »V VRTINCU«, ameriški barvni film
9. — 10. »KRIK STRAHU«, ameriški kriminalni film
16. — 17. »NA SEVER DO ALJASKE«, ameriški barvni cs pustolovski film — komedija
23. — 24. »BILLY BUDD« (Peklenska fregata), angleški cinemascope film po romanu Hermana Melvilleja
30. — 31. »BREZNO IN NIHALO«, angleška barvna cs grozljivka

Kino ZADOBROVA

2. — 3. »KRALJICA CHANTECLERA«, španski barvni film samo 6.
6. »DEVIŠKI VRELEC«, švedska srednjeveška balada
9. — 10. »UPOR NA LADJI BOUNTY«, amer. barvni cs pustolovski film
- samo 13. »KRITIČNA TOČKA«, ameriški voh.-politični film
16. — 17. »TRIJE MUŠKETIRJI I. del«, franc. barvni cs film
20. — 21. »TRIJE MUŠKETIRJI II. del«, franc. barvni cs film
23. — 24. »ČLOVEK IZ HONGKONGA«, franc. barvni cs pustolovski film
- samo 27. »KRVAVA SRAJCA«, jugoslovanski zgodovinski film o bojih s Turki
30. — 31. »ZBOR ANGELOV«, ameriški barvni cinemascope film

OB DNEVU REPUBLIKE

Kantor je želel spremeniti ime

Kljub temu, da smo o posameznih dogodkih iz NOV že mnogo slišali in brali — starejši pa smo bili tudi sami priče tem dogodkom — se vedno radi vračamo v to slavno obdobje naše novejšje zgodovine. Posebno so zanimiva pričevanja še živih borcev. Tako smo za praznik dneva republike obiskali JOZETA KAČARJA, ki je za naše bralce obudil nekatere spomine na zgodovinsko zasedanje zbora odposlancev slovenskega naroda od 1.–3. X. 1943 v Kočevju in na zasedanje SNOS v Črnomlju.

NAROD SI BO PISAL SODBO SAM

Jožeta Kačarja v Zalogu — in še daleč naokoli — dobro poznajo. Temu živahnemu možu človek ne bi prisodil sedem križev, kajti ko sva si v njegovi novi hišici sedela nasproti, sem ugotovil, da jih kljub težki življenjski poti z lahkoto prenaša.

— Če se strinjate, ne bova začela od kraja, ker bi bilo malce predolgo — sem dejal. Najbolje bo, da začnemo kar pri kočevskem zboru. Kako ste potovali tja in kakšni spomini vas večajo na to zasedanje?

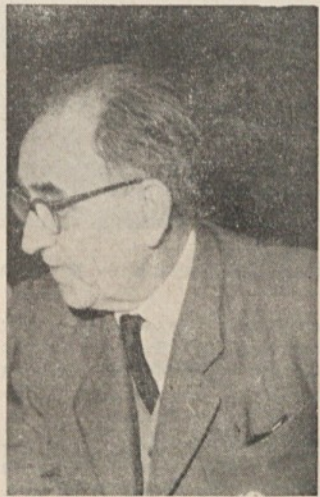
— Moram povedati — je brskal po spominih —, da so se začele priprave za kočevski zbor odposlancev slovenskega naroda že leta 1942; toda zaradi velike italijanske ofenzive so se nam priprave zavlekle. Takrat sem bil sekretar podokrožja Šmarjeta — Škocijan. Šele po kapitulaciji Italije so bili ustvarjeni pogoji za zbor v Kočevju. Ko smo dobili od novomeškega okorožja vabila na zbor, smo se odpeljali s konjsko vprego do bližine Straže pri Novem mestu, od tam pa s kamionom do Kočevja. Sforral je italijanski vojak, poleg njega v kabini pa je sedel partizan in ga stražil. Ko smo proti večeru prispeli v Kočevje, smo se najprej odpočili, nato pa takoj v bivši sokolski dom na zasedanje, ki je trajalo zaporedoma 3 noči. Zbor sta odprla in pozdravila navzoče najstarejša delegata, in sicer Sandi Majcen in Franc Becele. Slednjega so skupaj z ženo Nemci in belogardisti kmalu po kočevskem zboru zverinsko pobili. V tej družini so padli tudi trije otroci in je od vseh ostala edina hčerka Slava (sedaj žena Aleksandra Rankovića.)

— Med zasedanjem ste verjetno prišli v stik z mnogimi znanimi voditelji NOV?

— Spomin me je že močno zapustil in se podrobnosti ne spominjam več. Vem, le da sem videl tam skoraj celotno vojaško

rih je izgubila kar 5 sinov. Zdelo se mi je, da skozi njena usta govorijo vse naše partizanske matere. Še danes mi zvenijo v ušesih njene besede: »Tovariši, maščujte moje sinove!«

Malce je zastal in pogledal skozi okno v sivo, megleno poz-

no jesensko jutro. Potem je nadaljeval:

— Med zasedanjem mi je oko večkrat obviselo na zidu nad odrom, kjer je bil z velikimi črkami napisan znameniti Cankarjev izrek: »Narod si bo pisal sodbo sam!« In res smo jo pisali — na bojišču in v tej dvorani hkrati. Bilo mi je malo nerodno, ker mi je Boris Kidrič ob odhodu v partizane dal ilegalno partizansko ime Kantor. Vemo pa, da je to negativna osebnost v Cankarjevem Kralju na Betajnovi. Ker pa so me vsi tovariši že poznali kot Kantorja, nisem mogel več spremeniti svojega ilegalnega imena.

KIDRIČEV PODPIS ZA STRAŽARJA NE VELJA

Jože je potem pripovedoval o tem, da je bil na kočevskem

prenašanju sklepov kočevskega zbora med ljudstvo. Nato se je Jože v Dvoru pri Žužemberku udeležil partijske konference, potem je pa romal zopet nazaj na Šmarješko podokrožje. Ko se je napotil iz Novega mesta proti Šmarješkemu Toplicam, ga je zunaj mesta ustavil stražar in ga ni pustil naprej — kljub temu, da mu je Kačar pokazal dovolilnico s podpisom Petra Kalana, kot je bilo ilegalno ime Borisa Kidriča.

— Ker je bilo Novo mesto tik pred tem bombardirano in so Nemci že začeli z ofenzivo so stražarji dobili povelje, da ne sme nihče zapustiti mesta niti ne sme vanj. Stražarji pa so bili le člani vaške straže in so povelje izpolnjevali dobesedno — pravi tov. Kačar. Šele drugi dan sem lahko nadaljeval pot medtem ko sem noč sladko prespal na nekem kozolcu v bližini stražarja.

DEKLICA V ČOLNU

Kot član plenuma IO OF Slovenije in delegat na kočevskem zboru odposlancev sem se v februarju 1944 udeležil zasedanja SNOS (slovenski narodnoosvobodilni svet) v Črnomlju. Znano je, da je SNOS pozneje prerasel v prvo slovensko vlado.

Najtežja in najnevarnejša ovira na poti v Črnomelj je bila reka Krka. Še danes se dobro spominjam, kako se je šestnajstletno dekletce v temni noči z vesli hlabro upirala narasli in deroči reki. Če bi se čoln prevrnil, bi bilo po nas. Toda vse se je srečno končalo. V bližini Semiča pa bi jo kmalu izkupili. Peljali smo se s konjsko vprego proti Črnomlju. Zaradi visokega snega pa na cesti nismo opazili protitankovske ovire in v trenutku smo se znašli v precej globokem jarku. K sreči se ni nihče poškodoval, ker smo popadali v globok neg. Konja in polomljeni voz smo vrnili, mi pa smo nadaljevali pot do Črnomlja peš.

In kako je bilo tiste dni v Črnomlju?

S Poldetom Mačkom — starejšim sva sedela v dvorani v drugi vrsti. Tako sva imela odličen pogled na oder, kjer je bilo predsedstvo in kjer so se vrstili govorniki. Ozračje v dvorani je bilo vse tri noči — kolikor je trajalo zasedanje — nadvse svečano. Zopet sem srečal znanca s kočevskega zbora in se pogovarjal z njimi.

Hranili smo se v neki restavraciji. Zjutraj so nam servirali mleko — kar na krožnikih, ker ni bilo niti skodelic niti lončkov. Nekoliko nenavadno sem se počutil, ko sem pil mleko s krožnika in prigrizoval kruh. Če bi imel žlico, bi se še nekako znašel, tako pa tudi te ni bilo. Ker je bilo delegatov veliko, je zmanjkalo vsega.

Ali vam je med vojno kdaj posebno trda predla?

Nekajkrat mi je pa res šlo za nohte. Spominjam se, ko sva se z našim kurirjem-spremljevalcem nekega meglenega jutra napotila na teren. Ko sva se nič hudega sluteč spuščala po gozdnatem pobočju v dolino, sva nenadoma zagledala kolono kakih 70 belogardistov. Zaradi goste megle smo si bili narazen le kakih 50 korakov ne da bi se videli. Čim sva opazila črne baretke z mrtvarško glavo, sva se urno umaknila. Imela sva srečo, da sva jih prva opazila zapazila in pričeli streljati, sva bila že za bregom.

Drugi tak dogodek se je pripetil 27. aprila 1944 prav na obletnico OF. V bližini Hmeljnika

pri Novem mestu smo zvečer zakurili velik kres. Čim pa se je grmada razgorela v mogočen plamen, so začeli iz Novega mesta s topovi streljati na nas. V hipu smo se razbežali, še preden so se granate raztreščile okoli ognja.

Na Gorjancih pa so tamkajšnji aktivisti naredili veliki ognjeni črki OF in tudi nanje so streljali...

Potem mi je moj sobesednik pripovedoval o tem, kako je leta 1945 prvič videl Tita na kongresu Ljudske fronte v Beogradu; o tem, kako se je tam srečal z nekim znancom iz Ivanjice pri Medjuresju, kamor so Kačarja poslali leta 1941 v taborišče pod pretvezo, da gre na orožne vaj; pa o tem, da je bil postavljen in pozneje tudi izvoljen za prvega predsednika občine Polje; in še in še...

Čeprav nerad mi je na mojo željo zaupal tudi s katerimi odličji je odlikovan za svoje požrtvovalno delo. Na mizo je pri nesel celo vrsto oblažinskih škatlic, v katerih so se bleščala odlikovanja in druga priznanja: partizanska spomenica iz leta 1941, red bratstva in enotnosti srebrnim vencem, dva reda zaslug za narod druge stopnje, medalja zaslug za narod, medalja za hrabrost, red dela s srebrnim vencem in medalja Ljudske fronte Jugoslavije za politično delo.

Edino, kar sem mu ob slovesu iskreno zaželel je bilo, da bi s soprogo še dolgo živel in užival sadove velikega boja, v katerega zmago je vseskozi veroval in zanj tudi sam prispeval svoj delež.

Franc Fajdiga

Nove knjige v LK Moste

oktober — november 1967

Ivo Andrić: Zgodbe iz otroških let, Adam Bahdaj: Pozor! Črna mabela, James Blish: Zvezdane spore, Ivan Cankar: Zbrano delo. 3. knjiga, Jože Ciuha: Pogovori s tišino, Anton Pavlovič Čehov: Novele, Vasilij Ivanovič Čujkov: Konec tretjega rajha, J. K. Erben: Lonček kuhaj, France Filipič: Pravljice, Katharine Everett Gilbert & Helmut Kuhn: Zgodovina estetike, Franc Gornik: Bled v fevdalni dobi, Rudolf Harms: Robespierre — Svetloba in senca, Aldous Huxley: Vrli novi svet, Mimi Malenšek: Podlesnice, Karl May: Old Surehand. 1, 2. knjiga, Arthur Calder Marshall: Poročila sva se včeraj, Miloš Mikeln: Jugoslavija za začetnike, Richard Lewinsohn — Morus: Historija seksualnosti, Vuko Pavičević: Osnovi etike, Priročnik za prosvetne delavce, Boleslav Prus: Faraon, Herbert Rittlinger: Po deročih vodah, Rusi most iz del sodobnih tržaških slovenskih pisateljev, Clifford Simak: Grad, Magda Szabo: Srna, Arkadij in Boris Strugacki: Tahmasib, Jože Toporišič: Slovenski knjižni jezik 3. knjiga, Henri Troyat: Tolstojeva življenja. 1., 2. knjiga, Cecilij Urban: Zgodba o Viku, Matija Valjavec: Pastir, Vercors: Izopačene žitotinjne, Harry K. Wells: Neuspeh psihoanaliza, Stefan Zweig: Graditelji sveta.

TOTRA

LJUBLJANA

Zgornja Hrušica št. 14

Postanite tudi Vi
nažočnik

na

Našo skupnost

Delovni kolektivi
čestitajo
za 29. november

Izolit

- montažno podjetje za izo-
- lacijsko — Ljubljana, Prole-
- terska ulica 4

Toplarna

LJUBLJANA v gradnji

TEOL

LJUBLJANA

Zaloška cesta 54

Agrokombinat Emona

OBRAT PERUTNINA

ZALOG

Žima

tovarna ščetkarskih in žimar-

skih izdelkov

Ljubljana — Fužine

Olma

LJUBLJANA

Pokopalska ulica št. 5

SAP

prometno podjetje

Ljubljana — Središka ul. 4

Ellux

PARTIZANSKA ULICA 27

Žito

Ljubljana, Šmartinska c. 154

Naša SKUPNOST

31.1510 SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Naslov: Uredništvo in uprava NSK, Ljublj. Ob Ljubljani 42/II. telefon 315-980 Tekoči račun pri NB Ljubljana, občinski odbor SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost 501-8-205/1. Celoletna naročnina 3,60 N din, polletna 1,80 N dinarjev, posamezna številka 0,30 N dinarjev. Tisk ČZP Kočevski tisk, Kočevje. Kličite ČZP Ljudska pravica, Ljubljana. Poština plačana v gotovini. Rokopisov ne vračamo.

Jože Kačar (v sredini) s člani šmarješkega podokrožja v Dolenjskih Toplicah marca 1. 1944

in politično vodstvo NOV Slovenije in dr. Ivana Ribarja.

Najbolj me je pretreslo pričevanje neke ženice, ki je zavita v črno obtožujoče dvignila glas proti domačim izdajalcem — belogardistom —, zavoljo kate-

zbora izvoljen v plenum izvršnega odbora osvobodilne fronte slovenskega naroda in da so se takoj po zborovanju zbrali komunisti v Livoldu pri Kočevju, kjer sta jim Franc Kimovec — Žiga in Vlado Krivic govorila o

INTERVJU s športnim funkcionarjem

Tokrat smo se pogovarjali s strelcem Dimitrijem Kobilico. Razlog, da smo izbrali prav strelce, je večkrat utemeljen! Še pred leti je bila namreč strelska organizacija najmočnejša v Sloveniji, sedaj pa je v hudi krizi — da ne rečemo kaj hujšega.

Dimitrij Kobilica je predsednik tehnične komisije pri občinskem strelskem odboru že dolga leta. Član občinskega odbora je bil že v »dobrih« letih, ostal pa je še sedaj. Iz tistih časov jih ni več dosti. Poleg tega je tudi navdušen smučar v sindikalni smučarski sekciji tovarne Saturnus in zagrižen tekmovalac na vsakoletnih tekmah za starejše člane.

● Kdaj ste se začeli ukvarjati s strelstvom?

Leta 1949 je bila ustanovljena strelska družina Vide Pregarc in

Dimitrij Kobilica

še danes sem njen sekretar — bil sem eden ustanoviteljev te družine.

● Koliko časa porabite za opravljanje organizacijskih del in kakšna priznanja ste že dobili za to svoje delo?

Tedensko porabim za delo v strelski družini in občinskem strelskem odboru povprečno 8 ur. Poleg teh dveh organizacij delam tudi v tovarniški strelski sekciji.

Za svoje dosedanje delo sem prejel plaketo občinskega strelskega odbora, in sicer predlanski, lani pa sem dobil plaketo občinske zveze za telesno kulturo.

● Pred leti je bil strelski šport reorganiziran. Od tedaj strelski šport razpada. Kot smo brai v tehničnem poročilu občinskega strelskega odbora, je samo letos v naši občini prenehalo delovati 5 strelskih družin!

Res je. Potekala pa je vsa stvar takole: Do leta 1965 smo prejemali dotacije od okrajnih strelskih odborov strelske zveze Slovenije in

od ObZTK. Vrhunske strelce pa sta ista odbora stimulirala še posebej. Danes pa je situacija drugačna:

- okrajni strelski odbor je razformiran,
- strelska zveza Slovenije nima sredstev niti za svoje delo,
- od Ob ZTK dobimo 400 tisoč starih dinarjev letno,
- pokrovitelji nas nočejo poznati (razen ZGP, ki nam je dal 70 tisoč starih dinarjev).

Stroške za vsa tekmovala moramo sedaj nositi sami. Poleg tega pa moramo na vsakem tekmovalstvu še posebej plačati pri avnino za vsakega tekmovalca. Tako med vrhunskimi strelci ni več zanimanja, saj si mora praktično vse plačati vsak sam.

Občinski strelski odbor je imel pred 3 leti v evidenci še 3.500 delujočih strelcev, sedaj pa jih je le še kakih 400. Z zvišanjem članarine smo izgubili vse podporne člane in socialno šibke, s tem pa so tudi družine izgubile svoj vir dohodka (članarina je njihov skoraj edini dohodek).

To pa se ne dogaja le v naši občini, marveč po vsej Sloveniji. Tako so se naše napovedi uresničile: izginile so namreč terenske družine in ostale so le še strelske družine v podjetjih. Z redkimi izjemami seveda.

● Ali družba dovolj pomaga telesni kulturi (oziroma sami sebi na tem področju), posebej strelskemu športu?

Del odgovora na to vprašanje je že v prejšnjem odgovoru. Tudi takojšnja pomoč nam danes ne bi pomagala ne v taki ne v drugačni obliki. S sedanjim intenzivnim delom med mladino namreč dosežemo rezultate lahko šele čez nekaj let, toda tedaj bomo potrebovali zopet večja sredstva. Če jih ne bo, bo tako, kot kaže zadnja leta.

Kar smo zadnja 3 leta prepustili propadanju, tega ne moremo čez noč popraviti. V zadnjem času smo vključili v strelstvo krožek na šoli Vide Pregarc. Morda nam bo uspelo tudi drugod.

● Kako je cenjen športni funkcionar v današnji družbi?

V strelski organizaciji mora biti funkcionar pravi entuziast, kajti ta šport ne prinaša nobenih pohval ali nagrad.

Pomoč družbe pa čutim le v tem, da lahko neovirano opravilam svojo funkcijo v okviru sredstev, ki so namenjena našemu športu. Le upam lahko, da se bo to v prihodnje obrnilo na bolje in bo tudi strelski šport postal bolj cenjen.

Občinska šolska rokometna liga

Z izjemo tekme osnovnih šol Vide Pregarc in Sostro, ki bo odigrana spomladi, je jesenski del tekmovalstva osnovnih šol naše občine zaključen. Presenečenj ni in jih lahko pričakujemo šele v naslednjem šolskem letu. Pozna se namreč, da imajo sedaj že prav vse osnovne šole svoja rokometna igrišča in se je zato kvaliteta raven te športne igre nad vse dvignila. S tem pa počasi izginja premoč igralcev šole Ketteja in Murna, ki so bili zaradi bližine Slovanovega igrišča vedno premočan nasprotnik za vse druge. Ze lani je bilo očitno, da bo prvo mesto med dekleti letos prevzela šola Ketteja in Murna. Profesor VSTK Silvo Kristan je namreč pred dvema letoma začel s sistematičnim delom z dekleti. Dekleta trenirajo po 3-in večkrat tedensko, kar seveda mora dati neke rezultate. Lanske občinske in slovenske prvakinja, dekleta šole Vide Pregarc, so že zaključile osnovno šolo, nova generacija pa bo

nared šele čez najmanj leto dni, raje čez dve.

Kot že rečeno, so pokazale lep napredek vse druge šole, ki so se vedno bojevale za zadnje mesto. Res so se tudi letos, toda s tem, da drugo leto že ne bo več tako. V Sostrem vodi obe ekipi Močnik, v Jaršah pa Artinak, oba Slovanova igralca. To pa se pozna. Na šoli Polje pa je Zupančeva zopet vzgojila dobro ekipo pionirke.

Takšna bi bila jesenska rokometna bera. Manjka le še lestvica:

Pionirji:

KETTE-MURN	4	4	0	0	59:27	8
POLJE	4	3	0	1	46:34	6
VIDA PREGARC	3	1	0	2	34:46	2
JARŠE	4	1	0	3	32:53	2
SOSTRO	3	0	0	3	22:43	0

Pionirke:

KETTE-MURN	4	4	0	0	50:3	8
POLJE	4	3	0	1	28:13	6
SOSTRO	3	1	0	3	13:23	2
VIDA PREGARC	3	1	0	3	9:20	2
JARŠE	4	0	0	4	1:34	0

4 naslovi slovenskih prvakov v enem klubu

Na osnovni šoli v Jaršah trenirata 2 moški in ženski ekipi-na šoli Vide Pregarc moška in ženska, na šoli Ketteja in Murna moška in ženska, na šoli Jožeta Potrča prav tako moška in ženska, enako pa še na šolah Toneta Tomšiča in Toneta Cufarja. V evidenci vodijo tudi šolarje iz Sostrega in Polja. Poleg vsega tega pa trenira še posebna pionirska ekipa pri košarkarskem klubu Slovan.

Člani košarkarskega kluba Slovan so prvaki v Slovenije za 1. 1967 Članice košarkarskega kluba Slovan so prvakinja Slovenije za 1. 1967.

Mladinke košarkarskega kluba Slovan so prvakinja Slovenije za 1. 1967.

Pionirji košarkarskega kluba Slovan so prvaki Slovenije za 1. 1967.

Le mladinci so drugi v Sloveniji.

Ne vem, če je treba naslovu v razlago napisati kaj več, kot so zgornji podatki. Saj je povsem jasno, da mora nastati kvaliteta iz take širine. Saj samo za pionirje in pionirke v KK Slovan skrbi 7 trenerjev, ki so vsi kvalificirani.

Ali ni potem več kot zaslužno, da se je letos moška ekipa KK Slovan zopet uvrstila v zvezno ligo. Če ni zaslužno po kvaliteti, je zaslužno po delu. V tem primeru pa je zaslužno z obeh gledišč in še več.

In ker je zaslužno na vse načine, je nujno, da spregovorimo o košarkarjih Slovana tudi v Naši skupnosti. Čeprav so najboljši športni kolektiv v občini, so le malokrat na straneh našega časopisa. To pot se jim bomo malce oddolžili. Pri tem nam bo pomagal sekretar kluba in trener zmagovite vrste članov Janez Wallas.

»Ko smo se predlani poslovili od zvezne lige, so vsi menili, da bo to če že ne propad kluba pa

Borac iz Čačka in Mlada Bosna iz Sarajeva. Slednja nima nobenih upov na obstanek. Borac iz Čačka se je tako lani kot letos obdržal v ligi po že znanih peripetijah. Edino tega se lahko bojimo tudi letos. Sreča pa je drugod. Borac namreč še nima svoje dvorane in mora jesenski del prvenstva igrati v Beogradu ali Zrenjaninu. Tu pa ne bo domačin in to je že pokazal na prvi tekmi, ki jo izgubil s Spli-

To pa pri Slovanu ni primer, saj ima prav toliko pionirskih ekip dekleta kot fantje. Zato so pri mladinkah in pri članicah prve v Sloveniji.

Kljub vsemu pa pri dekletih položaj vendarle ni tak kot pri fantih. Prva ekipa, članice, že več let osvajajo slovenske naslove. Ekipa pa se v tem času skorajda ni pomlajevala. Tako sedaj ne kažejo več posebnih ambicij za višje dosežke, kajti ekipa je

Mladinke Slovana — prvakinja Slovenije za sezono 1966—67

tom, katerega je v Čačku sicer vedno premagal. Tudi mi igramo z Borcem v Zrenjaninu. Če nam uspe zmaga, smo na konju.« Tako meni trener Wallas.

Bo kar držalo. Edina skrb Slovana so brez dvoma lahko le »športne borbe« beograjskih ekip, kot se je to dogajalo zadnja leta. Če ni res, da je vmes denar, kot to očita Beograščanom Make-donci (Rabotnički), potem je res, da Beograščani raje igrajo le ne-

verjetno v tem sestavu že doseglja svoj vrh.

»Tako bomo morali počakati leto ali dve, da se prekalijo sedanje mladinke Savnikova, Ivanuševe, Pezdirjeva in druge, ki že dobivajo zanesljiva stalna mesta v ekipi članic« meni dosednji tehnični referent v KK Slovan Janez Wallas.

Z vstopom članov v zvezno ligo pa so si pri Slovanu na novo razdelili delo. Tehnično vodstvo nad delom vsega kluba je doslej nad vse uspešno vodil Janez Wallas, ki je trener članov. Z igranjem v zvezni ligi pa bo sedaj take zaposlen, da so se odločili, naj tehnično vodstvo prevzame Jože Vertelj, ki se je vrnil iz JLA. Prevzel je zopet treniranje ekipe članic, ki jih je treniral do odhoda v JLA in so pod njegovim vodstvom dosegale tudi največje uspehe.

Vsakdo mora priznati, da je to res obširno zastavljeno in dobro izpeljano delo. In ko to prizna, se mora vprašati, kakšna sredstva so potrebna za vse to in kdo jih daje.

Seveda smo tako takoj sredi danes največjega problema v telesni kulturi. KK Slovan je v proračunsko leto 1967 stopil s 3,4 milijoni starih dinarjev dolgov (ki so ostali od minulega tekmovalstva v zvezni ligi, ko so igrali tam člani in članice). Kaže, da bodo kljub tako širokem delovanju in kljub temu, da nimajo svoje dvorane, košarka pa se sedaj igra v dvoranih in morajo zanje plačevati visoke naemnine, da tako torej kljub temu ta dolg v letošnjem letu zmanjšali na 1,5 milijona starih dinarjev.

Dobro: toda kolikšno dotacijo jim daje naša občina? 1,4 milijona starih dinarjev letno.

S tem podatkom ne namigujemo nikamor, pač pa ga objavljamo kot ilustracijo ob oceni dela KK Slovan.

Na srečo košarke povsod še niso zaprta vrata za šport. Tako se košarkarji zahvaljujejo delovnim kolektivoma moških in tovarn Saturnus in Izolirka za razumevajočo pomoč, saj imajo le ob njihovi podpori in podpori ljubljanskega mestnega sveta še pravico delati. Da se jim ne dogodi, kot se je npr. klubom NK Krim, NK Grafičar, RK Krim, RK Svoboda in košarkarjem Ljubljane.

Za zdaj imajo še srečo, da so delovni ljudje v Saturnusu in Izolirki razumevali. Sicer pa: kako bi mogli prezreti tako velike kvalitete uspehe kot v delu z mladino, torej v množičnosti. Morda je le še kje klubski ponos.

Tako skrbijo pri Slovanu za mladi naraščaj. Na fotografiji so igralke štirih Slovanovih pionirskih ekip

vsaj propad moške ekipe. Seveda nismo mislili tako v klubu, posebno še ne naš zasluzni predsednik Ady Vlacy, ki klub vodi že skoraj celo desetletje. Osvojili smo prvenstvo Slovenije-kljub temu, da nas je zapustila skoraj cela prva petorka: Samaluk, Zevnik, Peterka in Stražar. Sedaj odhajata iz Ljubljane še donedavna naša nepogrešljiva igralca Rus in Zidanik. Celo sam nisem verjel, da bo mogoče vse to nadomestiti. Pa nam je vseeno uspelo. Ze v prvem kolu v zvezni ligi smo premagali 11-kratnega državnega prvaka Crveno zvezdo, na kar si nismo upali niti pomisliti. Vseeno nam je šlo.

Seveda košarkarji še zdaleč ne mislijo, da bodo sedaj zmagovali tudi druge ekipe kar po vrsti. Vedo, da se je le enkrat sreča zaslužno nasmehnila njim. Saj so predlani izpali iz lige samo zato, ker so — zdi se mi — več kot pet tekem, ki so jih sicer imeli že dobljene, izgubili v zadnjih minutah. To pot so prednost obdržali.

Sicer pa so le prepričani, da se bodo letos obdržali v ligi. Računajo takole: »Da bi izpadel kak preizkušen ligaš, ni govora. Dolej so še vedno izpadali novinci. Torej je izbira taka: Slovan,

kaj desetih kilometrov stran od svojega mesta v Čačku, kot pa da hodijo v Ljubljano ali Skopje.

Tako ali tako. Kljub vsemu, kar se lahko dogodi, pa nam bo ostalo prepričanje, da imamo v Mostah kvaliteten športni aktiv, ki dosega s svojim redko tako množičnim delom tudi zaslužene in pošteno dosežene uspehe.

Članska ekipa je pravzaprav zares kvaliteten vrh kluba. Privabi tudi največ gledalcev. Pravijo, da Logar lahko prikaže del Bassinovih vragolij, Vavpetič in Weibl pa sta brez dvoma kos vsem drugim največjim mojstrom v državi. Tako, pravijo, so Slovanove tekme prav tako zanimive in kvalitetne kot tekme Olimpije, morda še bolj; z edino točko: Slovan nima Daneua. Toda Daneu je samo eden in ga nima tudi noben drug klub.

Toliko o najboljših.

Slovenske prvakinja so tudi članice. Z njimi je stvar nekoliko drugačna. Ženski šport ni tako atraktiven kot moški, pa so dekleta kar malce zapostavljena (ne v klubu, pač pa pri publiku). Mi-mo tega ni mogoče iti, saj je tudi res, da se ukvarja s košarko prav gotovi najmanj petkrat več moških ekip kot ženskih.